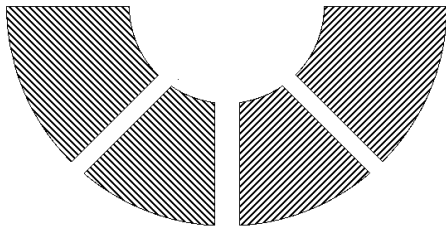

Provincie Oost-Vlaanderen

Debatten van de
provincieraadszitting

8 oktober 2002

OPENBARE ZITTING**BEGROTINGSBESPREKINGEN****De heer voorzitter**

Dames en Heren Collega's,
Ik heb nog een tweetal mededelingen :

1. de inschrijvingen voor het slotbanket worden dringend, maar dan ook vrij dringend, ingewacht ;
2. morgenmiddag om 13 30 uur is er een rondleiding door het provinciegebouw wat betreft de uitgangen en nooduitgangen bij eventuele kleine rampen. Die zal hier vertrekken, geleid door mevrouw Secelle.

Het economiedebat

ECONOMIE

**P.108 E.V. : VRAAG NAAR DE VISIE OVER STREEKONTWIKKELING ALS MOGELIJKE NIEUWE KERNTAKEN-
BEVOEGDHEID**

De heer De Padt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In zijn begrotingstoespraak had eerste gedeputeerde De Buck het even over de toekomstige beleidsuitdagingen voor de provinciebesturen.

Hij stelde dat de provinciebesturen er in het kader van het kerntakendebat zo goed als zeker twee belangrijke bevoegdheden zullen bij krijgen, namelijk deze met betrekking tot de afvalophaling en deze met betrekking tot de streekontwikkeling.

Wat de streekontwikkeling betreft zei de gedeputeerde dat er vandaag een grote consensus bestaat dat dit een provinciale kerntaak wordt.

Graag had ik over die streekontwikkeling en over die provinciale kerntaak een aantal vragen willen stellen :

1. wat kan de meerwaarde zijn van de provinciale rol inzake streekontwikkeling ten aanzien van de gemeenten en van het Vlaamse Gewest ?
 2. wat zullen de organisatorische consequenties zijn van deze kerntaak ? Meer bepaald, wie zullen de al of niet nieuwe actoren zijn – want daar bestaat ook wel wat ongerustheid over – in de beleidsbepalingen, de beleidsvoorbereiding, de uitvoering ervan en het overleg terzake ?
 3. betekent de toewijzing van streekontwikkeling als provinciale kerntaak een breuk in het economische beleid van onze eigen provincie zelf ? En in welke mate zal de provincie hier effectief taken van de gemeenten of van het Vlaamse gewest overnemen ?
 4. welke hefboomen dienen nog te worden opgeheven om deze kerntaak operationeel te kunnen maken ?
- Dank u.

**P. 110 : TUSSENKOMST T.V.V. GOM M.B.T. STUDIEOPDRACHTEN DOOR DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN AAN
DEZE INSTELLING GEGEVEN : VRAGEN OVER DE TOEKOMST VAN DE GOM'S**

De heer Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn vraag sluit voor een stuk aan bij hetgeen daarjuist door onze collega Guido De Padt ook al gevraagd is, maar hier meer met betrekking tot de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen.

DEBATTEN

Wij voorzien opnieuw vrij belangrijke kredieten in de begroting van 2003. Die subsidies gaan in de richting van de GOM. Het is duidelijk dat de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen aan een herdefiniëring toe zijn omdat uiteindelijk de doelstellingen die 25 jaar geleden aan de basis lagen van het oprichten van die GOM's nu voor een stuk achterhaald zijn.

Ook op het niveau van de Vlaamse regering, het concept van het Vlaams Huis voor de Ondernemingen, dan ook op het niveau van onze provincie, waar toch ook bijzonder veel gebeurt in diverse initiatieven zoals de Erov en de streekplatformen, ook onze eigen Economische Dienst in de richting van het economisch streekbeleid, voelen dus duidelijk aan dat daar toch een aantal taken opnieuw gaan verlegd worden en opnieuw gaan aangeduid worden in de richting van de ene of de andere organisatie.

Zoals ook collega De Padt daarnet stelde, is het duidelijk dat de provincie in die streekeconomie een centrale regisseursrol zal krijgen.

Dan zijn de vragen wanneer men de kredieten bekijkt in deze begroting en de vrij belangrijke gelden die richting van de GOM gaan :

- hoe zit het dan eigenlijk met de kredieten die naar daar gaan, eventueel in het kader van een afschaffing misschien van die GOM's ?
- wat gebeurt er met die gelden ?
- zijn die nog nuttig op dit moment ?
- hoe gaat dat kaderen in de toekomst van dat streekbeleid dat de provincie wil uittekenen ?

Dank u.

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou mij graag namens de *sp.a*-fractie deels willen aansluiten bij wat de heer Willems terecht opmerkt in verband met de toekomst van de GOM in Oost-Vlaanderen.

Terecht stelt hij dat er zowel de vorige jaren als in de begroting telkens, Mijnheer de Gedeputeerde, en terecht trouwens, zeer veel centen zijn gegaan naar de GOM, die mijns inziens steeds schitterend werk heeft geleverd.

Nu moeten we durven vaststellen dat er op het gebied van de streekontwikkeling van de GOM een totaal andere visie in Vlaanderen aan het groeien is en dat de GOM's, zoals het er nu voorligt, Mijnheer de Gedeputeerde, waarschijnlijk voor een stuk zullen verdwijnen, niet meer zullen bestaan.

We moeten ons afvragen of we hier niet de kans krijgen om te werken aan een totaal nieuw economisch beleid in Oost-Vlaanderen. Er zal daar nog een deel personeel en een deel werking van overblijven en hetgeen daarvan overblijft schijnt geïntegreerd te worden in onze eigen Economische Dienst en in EROV. Maar krijgen we hier niet de kans om een nieuw sterk economisch beleid uit te bouwen, gebruik makend van de drie aanwezige peilers - hetgeen rest van de GOM, onze eigen economische cel en de EROV – en dit onder één noemer te brengen en één grote sterke economische dienst te maken ?

Mijnheer de Gedeputeerde, de voorspellingen en de vaststellingen zijn er ook wat tewerkstelling betreft. Het gaat niet goed vooruit. Als de provincie haar krachten bundelt en er werk van maakt, denk ik dat we met een nieuwe sterke economische cel iets kunnen doen voor Oost-Vlaanderen.

Mijnheer de Gedeputeerde, u hoeft er uiteraard in dit begrotingsdebat niet direct op te antwoorden. We hebben nog tijd genoeg om dit te bespreken in de commissies die volgen. Maar ik zou u toch uitdrukkelijk willen vragen deze problematiek tijdens de komende maanden te agenderen in de economische commissie.

Dank u.

P.110 : PREMIES EN SUBSIDIES AAN PARAPROVINCIALE VZW'S – VZW EROV : ALGEMENE TUSSENKOMST OVER DE INITIATIEVEN VAN DE VZW EROV

De heer De Grave

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als middenstander die werkt met Oost-Vlaamse producten zie ik met genoegen dat er inspanningen gedaan worden om onze streekproducten te promoten. De 173 600 EUR voor organisatie van en deelname aan promotie-acties van Oost-Vlaamse producten en het ondersteunen van initiatieven die Oost-Vlaamse producten promoten – dit was een bedrag van 24 800 EUR – kan ik oprecht steunen. Toch gaat er veel geld verloren in dure folders die wellicht niet altijd het grote publiek bereiken.

“Maak kennis met Oost-Vlaamse streekproducten” is een prima initiatief.

Mag ik vragen hoe dit verspreid wordt ? Waar en op hoeveel exemplaren ?

Er zijn andere en vaak veel goedkopere én efficiëntere middelen.

Ik herinner mij als bakker de actie ten voordele van “Kom op tegen kanker” en nog andere waarbij de bakker via de beroepsorganisatie broodzakken ter beschikking kreeg. Een goedkope én doeltreffende actie daar iedere klant dit letterlijk onder ogen kreeg. En men bereikt een massa mensen, zeg maar zowat alle Vlaamse gezinnen.

Kan zoiets geen navolging krijgen met aandacht voor Oost-Vlaamse producten ?

Zet er bijvoorbeeld een aantal producten op, een aantal adressen, wissel na verloop van tijd en laat een kleine bijdrage betalen door de bakker, anders moeten ze toch ook hun broodzakken betalen.

Ook de horeca kan een bijdrage leveren. Stel aan hotels, restaurants en cafés gratis papieren onderleggers met publiciteit van Oost-Vlaamse producten ter beschikking. De wachtende klant zal er zeker naar kijken. En wie weet ook later kopen.

Mag ik vragen deze mogelijkheid te willen onderzoeken ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dit is de enige vraag met betrekking tot EROV en in afspraak met collega De Buck zou ik daar misschien best nu onmiddellijk op antwoorden.

De suggestie die collega De Grave doet is geen slechte suggestie. Men moet dat natuurlijk eens bekijken in het kader van een globale aanpak met betrekking tot de media.

Ik weet dat collega De Grave zeer begaan is met de streekproducten. Ik ben trouwens gisterenavond in Sint-Niklaas door hem uitstekend bediend wat de streekproducten betreft. Dat deed mij genoeg.

Wat nu zijn concrete vragen betreft, ten eerste over de kostprijs van de folders.

De folders met betrekking tot de opening van het Vleeshuis waren geen goedkope folders. Dat is juist. Er is een eerste folder geweest, gedrukt op 5 000 stuks. Dat heeft 501,74 EUR gekost. De bedoeling was om de folder te verspreiden naar een groot publiek en vooral naar mensen die dagtrips organiseren. Die voorraad is uitgeput.

We hebben dan een algemene folder gemaakt op 10 000 exemplaren Nederlandstalige versie, 3 000 exemplaren Frans-Spaans en 3 000 Engels-Duits. Dat heeft 140 000 BEF gekost of 3 652 EUR. Daar hebben we nog een grote voorraad van, want het is de bedoeling dat we deze in stock houden en dat we de folder vooral voor onze contacten naar anderstalige groepen behouden. Daar wordt niet mee gemorst. We zijn daar zeer zuinig op.

Dan is er nog een algemene folder geweest op 10 000 stuks. Dat heeft maar 908 EUR gekost, want u kent het fenomeen : hoe meer exemplaren, hoe goedkoper uw laatste exemplaren worden.

Uw algemene suggestie om eventueel eens te kijken bijvoorbeeld naar die broodzakken bij bakkers.

Dat lijkt op het eerste gezicht interessant te zijn, maar dat is technisch niet zo simpel. Die bakkers gebruiken dat meestal voor hun eigen reclame. Dat is zeer gericht naar een eigen publiek terwijl we met het Vleeshuis vooral moeten mikken naar organisatoren van dagtrips en dergelijke. Maar het is een suggestie die we in elk geval doorgeven.

We hebben vandaag twee grote acties naar het grote publiek toe.

Ik denk dat iedereen het met mij eens zal zijn dat wat het Vleeshuis betreft – want dat was uw concreet aanreikingspunt – de actie geslaagd is. Dat is ook te danken aan de inzet van inderdaad onze verantwoordelijke in het Vleeshuis, die goede contacten opgebouwd heeft met de pers.

Naar groepen en verenigingen loopt dat ook heel goed.

De folder “Maak kennis met de Oost-Vlaamse streekproducten” heeft, denk ik, zijn doel bereikt. Wij hebben die vooral verspreid op basis van persoonlijke contacten en in samenwerking met de Federatie voor Toerisme, die een jarenlange ervaring heeft opgebouwd met die dagtrips voor groepen.

DEBATTEN

We moeten echter ook voorzichtig zijn in die publiciteit. En het is misschien raar dat ik dat zeg, maar we moeten voorzichtig zijn in die zin dat wij proberen rekening te houden met de zaken die in de omgeving gevestigd zijn. Wij moeten rekening houden met de zelfstandigen in de omgeving, waarvan er een aantal dezelfde producten – soms van een ander merk - als de onze verkopen. Maar we hebben niet de bedoeling ons in een concurrentiepositie met die mensen te gaan plaatsen. Dus we zijn daar voorzichtig mee. Die relatie met de buurt, de omliggende dekenijen is op dit moment positief. Ik denk niet dat er echt klachten zijn, integendeel. Er is een goede synergie, een goede samenwerking. Ideeën zijn altijd welkom. Ik moet trouwens zeggen dat van alle fracties, als ik mij niet vergis, mensen in de raad van bestuur van EROV zitten, dat onder meer het Vleeshuis in feite gerund wordt door EROV en dat wij altijd een open communicatie gehad hebben over het project "Het Groot Vleeshuis". Het is trouwens één van de redenen waarom het een succes is. Daar zijn geen echte ideologische disputen uit voortgevloeid, integendeel. We zijn samen bekommerd om het initiatief. We zijn ook samen verantwoordelijk voor die zaak. We hebben naar de mensen van zowel uw fractie als van de andere fracties altijd heel goed geluisterd. We zullen de suggesties die u doet in elk geval op hun merites laten beoordelen.

Dank u.

P. 112 : RECHTSTREEKSE WERKINGSSUBSIDIES EN TOELAGEN AAN ONDERNEMINGEN EN VERENIGINGEN : ALGEMENE BEDENKING BIJ DE VERSCHILLENDE SUBSIDIES EN BIJ DE WIJZIGINGEN VAN SOMMIGE BUDGETTEN

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte collega's,
Er bestaan tal van subsidiereglementen ter betoelaging van ondernemingen en verenigingen. Voor 2003 worden daaraan enkele opmerkelijke wijzigingen vastgesteld. Vandaar enkele vragen en bedenkingen.

Zo stellen we vast dat de subsidies aan KMO's die een stappenplan voor afval –en emissiepreventie uitvoeren, worden opgetrokken zodat nu 18 in plaats van 15 bedrijven het stappenplan kunnen volgen. Eigenlijk is het budget van 45 000 EUR dat voorzien wordt in 2003 nog heel weinig. Afval is een immens probleem. Niet alleen het huishoudelijk afval, maar ook het bedrijfsafval. Aansporing om minder afval te produceren en het zo veel mogelijk te vermijden is dan ook een belangrijke taak van de overheid, ook van de provincie. Voor dit initiatief mogen er voor Agalev dan ook meer middelen worden uitgetrokken. Aangezien het budget uitgebreid wordt om meer bedrijven te kunnen ondersteunen, betekent dit vermoedelijk dat er ook heel wat vraag is in de sector om rond afvalpreventie te gaan werken en dat het provinciaal initiatief ook positief onthaald wordt. Kan de gedeputeerde meedelen wat de concrete resultaten zijn van deze subsidie die toch al enkele jaren loopt ? Wat is de evaluatie van zo een plan ? Hoe wordt het opgevolgd ? Hoe ambitieus zijn eigenlijk ook die plannen ? Wat zijn eigenlijk de resultaten ? Zien we dan ook een hele verbetering wat betreft afvalpreventie en het vermijden ?

Dat het budget voor subsidies voor exportbevordering daalt, is een goede zaak. Uit de begroting is niet direct af te leiden waarom dit gebeurt. Het lijkt ons niet direct de taak te zijn van de provincies om de export te bevorderen. Er bestaan daar heel wat andere diensten voor, ook op Vlaams niveau. Wij zijn van oordeel dat de provincie zeker ander nuttiger werk kan verrichten rond economie dan zich bezig te houden met export. Collega Hertog zal het hier specifiek over hebben, zodat ik er nu niet verder op inga.

De verhoging van de subsidies voor initiatieven gericht op duurzame ontwikkeling met 50 000 EUR is zeker toe te juichen. In de toelichting staat dat het de bedoeling is om volgend jaar bijkomende initiatieven te gaan ondersteunen.

Graag had ik vernomen van de gedeputeerde aan welke initiatieven de deputatie dan concreet denkt en of er al concrete voorstellen zijn uitgewerkt ?

In 2003 komt er een nieuw subsidiereglement bij, namelijk een subsidie ter aanmoediging van bedrijfsinnovatie. We stellen vast dat er steeds reglementen bijkomen - en dit niet alleen in de sector economie, dus de gedeputeerde moet zich niet geïrriteerd voelen - maar dat er nooit of heel zelden een subsidiereglement verdwijnt. Wanneer we vaststellen dat de meerderheid nieuwe prioriteiten legt en nieuwe inzichten heeft, zouden we eigenlijk ook moeten de vraag stellen of we niet eens heel regelmatig al onze subsidiereglementen heel grondig moeten analyseren - om de drie jaar of om de vijf jaar – en kijken of het nog past binnen de doelstellingen en de beleidsopties die wij hebben.

En als wij andere initiatieven nemen, als wij andere beleidsdoelstellingen belangrijk vinden, moeten wij misschien ook de moed hebben om een aantal subsidiereglementen gewoon af te schaffen, die budgetten bijeen te houden, ze te gebruiken voor de nieuwe initiatieven en de nieuwe uitdagingen zodat we eigenlijk met minder subsidiereglementen zitten, beperktere subsidiereglementen, maar dat we ruimere budgetten hebben zodat we eigenlijk onze doelstellingen voldoende kunnen ondersteunen.

Vandaar ook de vraag om de reglementen – en ik herhaal het, niet alleen voor economie, maar dat kan ook voor de andere sectoren gebeuren - op geregelde tijdstippen, om de drie of vijf jaar, aan een zeer grondige evaluatie te onderwerpen en de oefening te maken van wat schaffen we af, wat is goed en wat behouden we.

Dank u.

P. 112 : RECHTSTREEKSE WERKINGSSUBSIDIES EN TOELAGEN AAN ONDERNEMINGEN EN VERENIGINGEN : BEDENKINGEN BIJ DE NUTTIGHEID VAN EXPORTSUBSIDIES

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn tussenkomst gaat inderdaad over de exportsubsidies die de provincie toekent aan bedrijven die in Oost-Vlaanderen produceren en in het buitenland promotie willen maken.
Dergelijke subsidies trekken nogal eens mijn aandacht.
Waarom ?

Ten eerste om het vrij geringe bedrag dat voor deze subsidie voorzien wordt. Het was ooit 375 000 EUR per jaar, nu is het nog 200 000 EUR per jaar en, zoals het er naar uitziet, krijgen we ook dit bedrag niet op. Halfweg dit jaar was er slechts voor een goede 70 000 EUR bedragen uitgekeerd of beslist. Sommigen zullen zeggen dat dit niet niks is, maar ik kan mij persoonlijk niet voorstellen dat met een bedrag van maximaal 200 000 EUR per jaar de Oost-Vlaamse bedrijven echt hun export kunnen uitbreiden.

Ten tweede valt mij het doelgebied op.

De subsidie is bestemd voor bedrijven die reclame willen maken voor zichzelf in landen waar ze nog niet naar exporteren. Een subsidie die per aanvraag dan nog eens is geplafonneerd op 2 500 EUR, wanneer het een buitenlandse beurs betreft. Sorry, maar volgens mij verovert men daar echt geen buitenlandse markten mee. Daarmee kan men eens goedendag gaan zeggen en that's it.

Ten derde moet de provincie steeds uitkijken of haar subsidie niet overlapt met de subsidie die Export Vlaanderen voorziet en moet de provincie ook steeds opletten of haar subsidie niet verboden is door de Europese concurrentieregels. Dat blijkt trouwens ook uit het reglement dat de subsidie regelt. Dat zijn waarschijnlijk ook de redenen waarom deze subsidie jaar na jaar vermindert of minder aantrekkelijk wordt.

Ik stel mij dan ook de vraag of dit niet net bewijst dat zo een subsidie niet tot de eigenlijke kerntaken van de provincie behoort.

Ten vierde moet ik vaststellen dat er geen enkel toetsingscriterium is om na te gaan of bedrijven effectief iets nuttigs hebben gedaan met die subsidie. Wat is het resultaat ? Zijn ze eens lekker gaan eten ? Hebben ze een betere hotelkamer genomen ? Eigenlijk weten we dat niet. Er wordt namelijk geen verslag gevraagd of op voorhand worden ook bijzonder weinig voorwaarden gesteld.

Samengevat :

- de bedragen zijn zeer klein ;
- er zijn overlappingsen met andere subsidies of conflicten met de Europese criteria ;
- er zijn geen toetsingscriteria achteraf ingebouwd.

Dat vind ik persoonlijk niet echt een voorbeeldinvestering.

Ik denk dat een andere aanpak mogelijk is.

DEBATTEN

Ten eerste zou men deze subsidie kunnen afschaffen en de Oost-Vlaamse burger een zeer kleine belastingverlaging toekennen. Sommigen zien dat ongetwijfeld zitten. Ik niet. Ik ben namelijk een sociaal-democraat en belastingen hebben voor mij niet echt een negatieve bijklank. Trouwens, ik denk dat niemand een belastingverlaging van 15 BEF per persoon per jaar, omgerekend 200 000 EUR gedeeld door het aantal inwoners, echt zal voelen.

Men zou in het subsidiereglement ook een aantal toetsingscriteria kunnen inbouwen. Bijvoorbeeld enkel subsidiëren wanneer het over bedrijven gaat die in groene technologie investeren. Of bedrijven die speciale inspanningen leveren om met derdewereldlanden op een sociale manier handel te drijven. Of nog een mogelijkheid is het subsidiesysteem uitbreiden met criteria die door de vzw Ethibell worden uitgestippeld om ethische bedrijfsvoering en beleggingen te subsidiëren. In dat geval mag de subsidie voor mij zelfs verdubbelen. De subsidies zouden volgens mij ook veel effectiever en efficiënter worden omdat dan het bedrag over minder bedrijven wordt verdeeld.

Mijn vraag aan de deputatie is dan ook of zij akkoord gaat dat het exportsubsiereglement voor Oost-Vlaamse bedrijven, zoals het nu bestaat, tekorten vertoont en beter zo snel mogelijk zou aangepast worden en eventueel uitgebreid worden met ethische of ecologische criteria ?
Dank u.

P. 112 : SUBSIDIES VOOR PROJECTEN UIT HET EUROPEES DOELSTELLING 2-PROGRAMMA : VRAGEN OVER DE AANWENDING VAN DE MIDDELEN IN HET GENTSE DOELGEBIED

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het Gentse doelstelling 2-gebied past volkomen binnen de Europese structuurfondsen. Het doelstelling 2-gebied Gent is gericht op de in moeilijkheden verkerende stedelijke zone die nagenoeg samenvalt met de 19de-eeuwse industriële gordel in Gent. Het is een gebied met sociaal kwetsbare bewonersgroepen met een relatief grote concentratie aan vreemdelingen waarvan ongeveer 90 % van niet-Europese afkomst. De zeer uitvoerige studie die over dit gebied gemaakt is, duidt ook op een grotere armoederisico. Ook de werkloosheidsgraad is er belangrijk.

Vandaar, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, dat dit programma belangrijk is voor het wegwerken van de "moeilijkheden" in deze stedelijke zone.

De acties, de maatregelen voorzien onder andere in het :

- ontwikkelen van economische initiatieven en werkgelegenheid ;
- hergebruiken van voormalige industriële sites ;
- bevorderen van de integratie op de arbeidsmarkt ;
- verbeteren van de leefbaarheid en de levenskwaliteit van de kernen – wonen en vooral het sociale culturele weefsel.

De ingediende projecten richten zich vooral op dit laatste.

Mag ik aan de bevoegde gedeputeerde Marc De Buck vragen enige toelichting te geven over de stand van zaken in bijzonderheid over de ingebrachte projecten en de rol van de provincie daarbij ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou graag nu enkele antwoorden geven. Ik zal niet de juiste volgorde volgen van de sprekers want er zijn een aantal onderwerpen die nauw bij elkaar aansluiten, maar die niet noodzakelijkerwijze na elkaar aan bod gekomen zijn.

Ik zou willen beginnen met wat collega Willems en collega De Vilder hier gesteld hebben in verband met de GOM. Met het veranderingsproces dat daar aan de gang is en in verband met de opportuniteiten die hierdoor ontstaan om een nieuw provinciaal economisch beleid uit te stippelen. Dat is een problematiek die ons inderdaad de komende maanden zal bezig houden en waar, zoals collega De Vilder gesteld heeft, in de commissie zal op teruggekomen worden.

Uit de huidige stand van de kerntakendiscussie en de oefening rond het Beter Bestuurlijk Beleid en tenslotte de hervorming van de Vlaamse Instellingen mag worden afgeleid dat de GOM's, zoals die vandaag bestaan, zullen verdwijnen. In de visie op de toekomstige rol die het Vlaamse niveau met betrekking tot de streekontwikkeling enerzijds en de advisering en de begeleiding van het bedrijfsleven anderzijds wil spelen, zal de taakstelling van de huidige GOM's opgesplitst worden in een pakket taken voor Vlaanderen dat Vlaanderen zal incorporeren in een Huis van de Vlaamse Economie en anderzijds een pakket voor de provincie, het pakket dat verband houdt met de streekontwikkeling als dusdanig. De oefening om dit concreet te vertalen voor alle Vlaamse GOM's is ondertussen gestart. In het kader van de globale Vlaamse oefening in "veranderingsmanagement" – dat is ook een nieuwe term – heeft minister Gabriëls de administrateur-generaal van de GOM West-Vlaanderen, Jan Callens, met de bijzondere opdracht belast om hieromtrent een voorstel uit te werken. Dit is uiteraard geen eenvoudige oefening, want elke GOM heeft een aantal specifieke activiteiten. Het is dus niet evident dat er één ideale formule gevonden wordt.

De GOM Oost-Vlaanderen beschikt over een statutair Vlaams kader en een nog groter contractueel kader.

De taakstelling bedrijfsvoorlichting en regionale ontwikkeling wordt deels door medewerkers uit die twee kaders gevoerd, over die twee kaders heen als dusdanig, zodat een uitsplitsing hier zeker niet eenvoudig is. Het verdelingsvraagstuk belooft dus een ingewikkelde oefening te worden.

Het is belangrijk dat de provincie in de mate van het mogelijke op dit proces anticipeert met haar rol van streekbestuur voor ogen. De actuele ondersteuning die de GOM aan lokale besturen, streekplatformen, intercommunales, enz. biedt, moet inderdaad, Collega, voortgezet worden binnen de provinciale opvolgingsstructuur. Dit zal ook betekenen dat de provinciale middelen - Collega Willems, daarop hebt u duidelijk gealludeerd - die nu worden aangewend voor taken die verband houden met actuele initiatieven van de GOM die te maken hebben met info en met eerstelijnszorg, zullen verschuiven naar acties met betrekking tot de streekontwikkeling.

Collega De Vilder heeft daar ook op gewezen.

Het proces is complex. Er zal overleg zijn met Vlaanderen. De veranderingsmanager zal zijn werk moeten doen. En wij zullen dat proces in de commissie opvolgen.

Een aantal elementen blijven ook voorlopig nog onduidelijk. Wordt nu al of niet een deel van het huidig takenpakket geïncorporeerd in het Huis van de Vlaamse Economie? Waarschijnlijk wel.

Worden de Kamers van Koophandel, die vragende partij zijn om in het verhaal van het Huis van de Vlaamse Economie te worden betrokken, daar effectief bij betrokken of niet?

De vraag is nog open.

Vermoedelijk wordt dus 2003 duidelijk een overgangsjaar.

Wij willen dat benutten om onze eigen beleidsvisie op onze rol als streekbestuur klaar te hebben om in overleg met Vlaanderen tegen 2004 een nieuw instrumentarium klaar te hebben.

Het is een discussie die volop aan de gang is. We zullen trachten via de commissie de raad daar zo goed mogelijk van op de hoogte te houden en we staan dus duidelijk voor een nieuwe taak die kadert in de richting van gebiedsgerichte werking, die zeker een werктаak wordt van de provincie.

Ook de streekontwikkeling zal daar misschien de motor van zijn en we houden u verder op de hoogte. Tot zover de problematiek van de GOM's.

Maar die problematiek van de GOM's is uiteraard zeer nauw verweven met wat zowel collega De Padt als collega Van Hecke gezegd hebben en dan in het verlengde van de tussenkomst van collega Van Hecke, wat collega Hertog gezegd heeft.

U ziet : uit het ene vloeit het andere voort, Mijnheer de Voorzitter.

De taakverdeling tussen het Vlaamse, provinciale en lokale bestuursniveau op het vlak van het sociaal-economisch streekbeleid is op dit ogenblik eigenlijk het onderwerp van de verschillende veranderingsprocessen die bezig zijn, Collega De Padt.

Er is een consensus – zij het dat er nog kritische geluiden zijn bij de achterban van de VVSG – over een aantal krachtlijnen dat streekontwikkeling een provinciale kerntaak zal worden aangezien dat eigenlijk ook zeker een bovenlokale taak is.

Bovendien kan het provinciebestuur een meerwaarde creëren door overleg tussen de verschillende betrokken lokale besturen en de actoren te bevorderen en aan te moedigen. De streek is geen bestuursniveau, wel een niveau waar regie met directe betrokkenheid van de gemeenten en de "levende krachten van de streek" nodig is.

De beleidsbepaling met betrekking tot deze materie gebeurt door de democratisch gelegitimeerde besturen, namelijk de provincie en de lokale besturen.

DEBATTEN

De voorbereiding met betrekking tot deze materie wordt gerealiseerd door de provinciale beleidscellen. Beleidsuitvoering zal gerealiseerd moeten worden door de hiervoor verantwoordelijke actoren, hetzij de provincie, hetzij de lokale besturen, hetzij derden. Beleidsadvisering en -overleg worden gerealiseerd via een nieuwe structuur ter vervanging van de streekplatformen en de STC's, de zogenaamde RESOC's. De naam is al een paar keer opgedoken en zal in de verdere discussie verder naar voor komen.

Wie zal er lid uitmaken van die regionale, economische en sociale overlegcomités ?

De sociale partners, de provincies, de gemeenten met een beslissende stem. De levende krachten van de streek kunnen zetelen met een raadgevende stem, bijvoorbeeld derden, milieubewegingen, enz. Het aantal RESOC's ligt nog niet vast. Het kan van één per provincie gaan naar een aantal, bijvoorbeeld vier of vijf.

De aansturing van die RESOC's zal zeker moeten gebeuren vanuit de provincie en de lokale besturen, waarbij het voorzitterschap in handen zal zijn van de provincie.

Er zal een eigen secretariaat nodig zijn waarvan de taakstelling zich beperkt tot het voorbereiden en opvolgen van de vergaderingen. Dat secretariaat zou ook als gebiedsgerichte integrale denktank voor de streek moeten kunnen functioneren.

Voor het economisch beleid van de provincie is dat in wezen eigenlijk geen nieuwe taakstelling.

Historisch gezien heeft de provincie zich steeds met streekontwikkeling ingelaten. Zij heeft een bepalende rol gespeeld in de oprichting van de streekintercommunales en actief geparticipeerd in de werking ervan. Zij heeft via de subregionale tewerkstellingsinitiatieven in de jaren '80 opnieuw het voortouw genomen en heeft dan een stap teruggezet toen op Vlaams initiatief de streekplatformen zijn opgericht.

Bij wat nu gebeurt is vooral de Vlaamse positionering belangrijk. Die trekt zich terug uit dit werkerrein en laat het nadrukkelijk over aan de provincie.

Blijft dus het samenspel tussen de provincie en de gemeenten.

Los van het Vlaams wetgevend werk dat zal nodig zijn om de huidige blauwdruk uitvoerbaar te maken, dat wil zeggen het opheffen van het decreet met betrekking tot STC's en de GOM's, opheffing van het streekplatformbesluit, opstellen van nieuwe decreten met betrekking tot het Huis van de Vlaamse Economie en de RESOC's zullen de provincies zelf een aantal keuzes moeten maken op het niveau van de provincie dan.

Zaken die op ons afkomen zijn onder andere :

- een aantal regio's ;
- de houding en de relatie ten aanzien van de streekintercommunales ;
- de inzet en de verschuiving van financiële middelen ;
- het herbekijken van het eigen Huis van de Economie, wanneer daar inderdaad de poot GOM zou wegvallen.

Dit wordt een proces waar de provincie zich op voorbereidt.

Collega Van Hecke stelt een aantal heel relevante vragen in verband met onze subsidiereglementen. Wat betreft het subsidiereglement Afval- en Emissiepreventie hebben in 1999 daar 9 bedrijven beroep op gedaan, in 2000 waren dat 10 bedrijven, in 2001 waren dat 13 bedrijven en voor 2002 zijn uiteraard de volledige cijfers nog niet bekend.

Een aantal algemene conclusies hieruit zijn dat van de 32 bedrijven die het volledige AEP-stappenplan doorlopen hebben en dus de subsidie van 2 479 EUR ontvangen hebben, zijn er 30 – dat is 93,8 % - die rechtstreekse investeringen en/of concrete maatregelen doorgevoerd hebben. Twee bedrijven hebben geen investeringen gedaan of specifieke maatregelen uitgevoerd. U ziet, ook in deze sector scoort men niet altijd 100 %. 19 bedrijven deden rechtstreekse effectieve investeringen. Het totaal van die investeringen bedroeg 654 414 EUR. Voor de 32 bedrijven samen bedroeg de totale subsidie 79 326 EUR. Het multiplicatoreffect bedraagt 8,25.

De geografische spreiding van de bedrijven per arrondissement : Aalst 2, Dendermonde 6, Eeklo 3, Gent 14, Oudenaarde 3 en Sint-Niklaas 4.

Tot zover een korte rapportering in verband met dit belangrijke reglement waar toch het voornaamste deel van uw interpellatie over ging.

Wat betreft het subsidiebudget voor initiatieven rond duurzaamheid dienen de reglementen nog verder uitgewerkt worden. Dat zal aan de commissie voorgelegd worden. Maar vooral zal de nadruk hierbij gelegd worden op de thematiek duurzaam ondernemerschap en sociale economie.

Het is zeker zo dat de provincie zijn subsidiereglementen regelmatig tegen het licht houdt. Zo is de daling van het budget voor het reglement exportbevordering – en ik zit dan al gedeeltelijk in de interpellatie van collega Hertog – een gevolg van die politiek. De provincie heeft destijds ook een reglement voor de bevordering van de tewerkstelling gestemd en daarna opgedoekt. Dus zo star kunt u niet zeggen dat ons beleid is, maar de collega's hebben wel gelijk als zij ervoor pleiten om niet alle reglementen zo maar in stand te houden. Hoe dan ook, er zal naar aanleiding van de uitkomst van het debat over de nieuwe rol van de provincie in het kader van het economisch beleid een fundamentele wijziging plaatsvinden in de hele subsidiëpolitiek en alles zal moeten bekeken worden uiteraard in het kader daarvan. Dat is vrij evident.

Meer specifiek dan met betrekking tot de opmerkingen van de heer Hertog die vrij streng was voor ons exportreglement.

Als de bedragen niet zo hoog liggen, moet ik er u toch ook op wijzen dat het gaat over KMO's, meestal, die wel eens een aansporing kunnen gebruiken om hun horizon te verwijden. Ik denk dat daar het reglement zeker zijn nut gehad heeft, maar er zijn inderdaad andere initiatieven die dat reglement zijn gaan doorkruisen.

De subsidiëring voor de export van de Oost-Vlaamse economie werd enkele jaren geleden geïntroduceerd omdat uit de cijfers blijkt dat Oost-Vlaanderen binnen de vijf Vlaamse provincies het op het gebied van de export niet zo goed doet. De subsidiëring leek ons dan ook nuttig en nodig omdat wij als klein land met een beperkte eigen markt aangewezen zijn op de export van onze industriële productie. Het is evenwel steeds de optie geweest om op dit vlak het primaat van Export Vlaanderen te erkennen. Dit heeft meegebracht dat wij vorig jaar naar aanleiding van de wijzigingen aan de subsidiëring door Export Vlaanderen en een meer rigide houding van Europa – u hebt ons daar ook op gewezen – ons reglement hebben aangepast wat tot een beperktere benutting heeft geleid.

Mede daarom hebben wij in de loop van 2002 via een interne kredietverschuiving het budget vermindert tot 200 000 EUR en het verschil overgedragen naar de post ondersteuning bedrijfsincubatie, wat onder meer moet toelaten de startfase mee te financieren van het project rond regionale innovatiesamenwerking - het RIS, als we toch in de sfeer van de afkortingen moeten blijven – dat vanuit het Huis van de Economie is gegroeid en dat formeel door de GOM wordt beheerd.

Het restbudget voor exportbevordering lijkt ons vooralsnog geen overbodige luxe. De subsidie is dan ook hernomen in de begroting 2003.

Wat wel herbekeken zal moeten worden, is welke gevolgen de nieuwe taakstelling tussen de bestuursniveaus hier zal hebben. En dat sluit aan bij wat ik aan de collega gezegd heb : uiteraard zal dat herbekijken van de provinciale positionering zijn invloed hebben.

In de teksten over de begeleiding en ondersteuning van de export lijkt dit een exclusief Vlaams terrein te zullen worden. In dat geval blijkt een herschikking voor de hand te liggen.

Uw voorstel lijkt mij zeker het onderzoeken waard, maar een keuze om nu reeds de exportsubsidie op te doeken lijkt mij iets te vroeg. En een doorschuiven naar andere initiatieven die wij in het kader van onze nieuwe opdracht als economisch streekbestuur moeten opnemen, lijkt mij een betere prioriteit. Het sluit trouwens aan bij de suggestie die door een aantal collega's gemaakt is.

Dan kom ik bij de tussenkomst van donderdagavond van collega De Coninck en bij de tussenkomst van collega Beke.

De twee programma's waar de provincie telkens in participeert, zijn telkens in koepelprogramma's opgenomen, zoals u weet. U weet dat wat betreft 5b phasing-outprogramma en het doelstelling 2-programma wij eigenlijk opgelegd zijn door de Europese commissie om dat via een enkelvoudig programmeringsdocument op te stellen.

Dit document werd samengesteld uit de twee programma's zowel voor het out-phasingprogramma van 5b als voor de doelstelling 2 voor een aantal wijken van Gent.

Op vraag van de Europese instanties dienden beide programma's immers in één document ondergebracht te worden.

Na de goedkeuring van het programma voor de provincie Oost-Vlaanderen werd een programmacomplement uitgewerkt dat een meer concrete en gedetailleerde omschrijving geeft van de mogelijke acties en projecten die kunnen opgenomen worden. Dit gemeenschappelijk complement werd dan uiteindelijk goedgekeurd door én het Managementcomité en het Vlaams Monitoringcomité.

DEBATTEN

Wat betreft het Meetjesland zal ik een overzicht geven van de prioriteiten en van de lopende en van de goedgekeurde projecten :

- in de prioriteit 1 :
 - maatregel 1a – het versterken, stimuleren en ontwikkelen van de economische initiatieven werd een project Info- en Adviescentrum volwassenenonderwijs goedgekeurd, een project van het Kringloopcentrum filiaal Assenede en een project Rationeel Energiegebruik, ingediend door de GOM Oost-Vlaanderen, u wel bekend.
 - Daarnaast is er ook nog een project afgekeurd op dit ogenblik.
 - maatregel 1b – het hergebruik van voormalige industriële sites en in verdere ontwikkeling van economische bedrijfsinfrastructuur werd een project goedgekeurd in verband met de Ringbaan in Lovendegem ;
- in de prioriteit 2 :
 - maatregel 2a – kwaliteitsverbetering van het wonen, is het project Waardig Wonen van de vzw SOM goedgekeurd en een project Begeleiden van eigenaars en huurders van de vzw Sociaal Verhuurkantoor
 - maatregel 2b – verbetering van de leefomgeving, werd het project Stee Watervliet goedgekeurd ;
- in de prioriteit 3 :
 - maatregel 3a – het verder in stand houden en ontwikkelen van de cultuurhistorische sites die van regionaal belang zijn, werd het programma En de dijken zullen bloeien van vzw Natuurpunt goedgekeurd, in maatregel 3b – promoten en verder ondersteunen van het hoeve- en plattelandstoerisme, werden goedgekeurd de Schaarse weg, Stadhuis Kaprijke en De Toren Watervliet.

Welke rol speelt de provincie hierbij als regisseur ?

Bij het begin van de nieuwe programmeringsperiode nam de Vlaamse regering de beslissing om het beheer van de gebiedsgerichte Europese programma's toe te vertrouwen aan de provincies. Zo werd ook de provincie Oost-Vlaanderen aangesteld als beheersautoriteit voor de programma's op haar grondgebied.

In concreto betekent dit dat de provincie instaat voor de begeleiding van het 5b phasing-out programma voor het Meetjesland. Er werd hiertoe een programmasecretariaat ingesteld te Maldegem dat werkt vanuit de 10e directie. Daarnaast vergadert het Managementcomité voor Oost-Vlaanderen ook onder het voorzitterschap van de heer gouverneur. In de praktijk wordt er wel gewerkt in twee subcomités, elk onder de leiding van een ondervoorzitter : één voor het doelstelling 2-programma van de stad Gent onder voorzitterschap van de burgemeester van Gent en één voor het Meetjesland onder het voorzitterschap van de gedeputeerde voor Economie en Externe betrekkingen, hier aanwezig en aan het woord. Tot zover een bondige stand van zaken voor wat het Meetjesland betreft.

Nu kom ik bij collega Beke.

Wat betreft Gent zijn er ondertussen een tiental projecten goedgekeurd voor een totaal bedrag van ongeveer 2 000 000 EUR.

Een volledige lijst, Collega, kan ik desgevallend aan u bezorgen. Ik kan u wel zeggen dat de provincie de volgende projecten mee co-financiert op dit ogenblik :

- de verfraaiing van handelspanden. hierin wordt geparticipeerd voor 8 125 EUR ;
- Helden van alledag, inrichting en optimalisatie van het beroepenhuis : provinciale co-financiering voor 26 192 EUR ;
- de Creatievloot, een project ingediend door de vzw Loods 13, beeldhouwerscollectief : provinciale co-financiering 3 719 EUR ;
- het project rationeel energiegebruik, ingediend door de GOM Oost-Vlaanderen : provinciale co-financiering 14 457 EUR.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord. Voor meer gedetailleerde zaken houd ik mijn teksten ter beschikking.

Dank u.

De heer voorzitter

Collega's,

Ik zou toch willen opmerken dat we nog heel wat werk af te leggen hebben.

Als ik het bekijk :

- het landbouwdebat, 6 tussenkomsten ;
- het onderwijsdebat, 6 tussenkomsten ;
- het cultuurdebat, 18 tussenkomsten ;
- toerisme, 12 tussenkomsten.
- milieu, natuur en ruimtelijke ordening, nog 24 tussenkomsten.

Dus we hebben nog een hele weg te gaan. Ik zou vragen om de tijd die ons toegemeten is zo goed mogelijk te benutten.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter,

Er zijn in totaal nog 96 tussenkomsten.

P. 114 : ECONOMISCHE STUDIEDIENSTEN : ADMINISTRATIEVE GEBOUWEN – AANSCHAFFINGSWAARDE : ALGEMENE BEDENKINGEN EN VRAGEN BETREFFENDE DE INVULLING, WERKING EN DOELSTELLINGEN VAN DEZE STREEKHUIZEN, EN DE CRITERIA VOOR HET BEPALEN VAN DE VESTIGING VAN DEZE STREEKHUIZEN IN ONZE PROVINCIE

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De laatste dagen en weken hebben we al veel gedebatteerd over de streekhuizen. Vele vragen zijn al beantwoord, maar er resten nog een aantal kleine vragen en het zal dus vrij snel gaan.

De streekhuizen van de economie zijn de laatste weken geëvolueerd naar de streekhuizen waar de economie is weggelaten. Het zijn algemene streekhuizen geweest, waar ook de collega's die bevoegd zijn voor welzijn, gezondheid, cultuur, sport, enz. ook allemaal in terecht zullen kunnen en die waarschijnlijk de gedeputeerde heel dankbaar zullen zijn dat zij dit kunnen doen op het budget economie.

De debatten zijn er geweest, maar we hebben wel nog een aantal specifieke vragen. Over de werking van zo een streekhuis is al één en ander gezegd, maar :

- hoeveel diensten zouden daar gehuisvest worden ?
- hoeveel personeel zal daar in gehuisvest worden ?
- zullen we dan nieuw personeel moeten aanwerven ?
- zullen ambtenaren die nu reeds in dienst zijn, over de streekhuizen worden verdeeld ?

Onduidelijk is ook : op basis van welke criteria wordt beslist waar een streekhuis voor de economie wordt gevestigd ? We hebben vorige week de goedkeuring gegeven aan de aankoop van een gebouw in Aalst. Dat is nog goed te begrijpen. We zien in de plannen ook een vestiging in Deinze, dat toch niet zo ver van Gent is gelegen.

Op basis van welke criteria wordt beslist om ook in Deinze een streekhuis op te richten ? Waarom Deinze en bijvoorbeeld niet Nazareth of De Pinte ? Waarom specifiek Deinze ? Waarom niet in het Meetjesland ? Graag had ik ook vernomen hoeveel streekhuizen er zullen komen in de provincie ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Inderdaad, collega Van Hecke was kort.

Die problematiek is hier al herhaaldelijk aan bod gekomen.

Waarom is economie daarbij de voortrekker ?

Eenvoudigweg omdat via de streekontwikkeling die naar ons toekomt en die duidelijk in de eerste plaats een economisch element is, dat dat als locomotief zal dienen voor de rest.

Waarom zou de rest daar niet mogen bij komen, Collega ?

DEBATTEN

Wanneer we gebiedsgericht moeten werken, zullen we dus inderdaad op verschillende terreinen gebiedsgericht moeten werken. Het is inderdaad toevallig via de streekontwikkeling dat daar de eerste initiatieven zullen komen.

U stelt de vraag hoeveel diensten ?

Iedere streek is specifiek. De behoeften in iedere streek zullen specifiek zijn. Wanneer we naar Zuid-Oost-Vlaanderen gaan, zal dat niet hetzelfde zijn als in Eeklo. Wanneer u zegt in het arrondissement Gent, waarom Deinze ?

Omdat Deinze waarschijnlijk na Gent binnen het arrondissement de grootste agglomeratie is. Ik denk dat dit een vrij eenvoudig antwoord is. Het is natuurlijk een mooie stad met vriendelijke inwoners, maar het is ook na Gent de belangrijkste agglomeratie.

Dus een vrij eenvoudig antwoord.

Wat betreft het personeel zullen wij, als wij nieuw personeel zullen moeten aanwerven, dat beperken tot een minimum, maar het is niet de bedoeling dat wij daar provinciale bijhuizen gaan openen. Het is de bedoeling dat we vandaar uit de gebiedsgerichte werking zowel voor economie als voor de andere sectoren die zich daarbij willen aansluiten – landbouw bijvoorbeeld, welzijn, toerisme – dat we met die mensen gaan praten en dat die van daaruit gaan kunnen werken.

Het is ook evident dat die bezetting kwantitatief niet overal dezelfde zal zijn. Wij hebben op dit ogenblik de concrete vraag voorliggen van het streekplatform van Zuid-Oost-Vlaanderen. Ook het STC van Aalst heeft belangstelling om zich in Aalst te vestigen. Die invulling zal inderdaad gebeuren naargelang de behoeften. Maar een eenheidsmodel kan gewoonweg niet.

Als u zegt “kwantificeer nu eens het aantal streekhuizen per streek en per behoefte in de streek”.

In sommige streken zal er een grote behoefte zijn, zal de basis duidelijker spreken. In andere streken zult u misschien geconfronteerd worden met andere initiatieven op gebied van streekontwikkeling waarmee we zullen moeten coördineren op dat ogenblik.

Maar wees gerust, het is een belangrijke problematiek die zal terugkeren.

We hebben onder andere onze West-Vlaamse voorbeelden op dit ogenblik. We hebben ook overleg met onze collega's uit West-Vlaanderen die net een stap verder zijn dan wij op dat gebied, maar die dus ook voortdurend nog bijleren en bijsturen.

Wij zullen die taakstelling voor de provincies, gebiedsgerichte werking en streekontwikkeling gezamenlijk bespreken en vorm geven en ervoor zorgen dat de provincie haar taak naar behoren kan opnemen.

Dank u.

BUITENLANDSE BETREKKINGEN

**P. 76 : INTERNATIONALE EN EUROPESE SAMENWERKINGSPROGRAMMA'S – ALGEMENE WERKINGSKOSTEN :
VRAGEN OVER DE BELEIDSINTENTIES INZAKE SAMENWERKING MET OOST-EUROPA**

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Graag had ik een aantal vragen gesteld over de beleidsintenties inzake samenwerking met Oost-Europa :

1. in het licht van het aan de gang zijnde kerntakendebat stelt zich de vraag of de samenwerking met regio's uit Centraal en Oost-Europa wel een kerntaak is van de provinciebesturen in België ?
2. mocht dit zo zijn, wat kan de provincie Oost-Vlaanderen dan concreet doen in die bewuste regio ?
3. zoekt de provincie in de initiatieven die ze er wenst te ontplooiën wel voldoende afstemming met andere provinciale actoren die er werkzaam zijn ?

Dank u.

**P. 82 : COFINANCIERING INTERREG III-PROJECTEN EUREGIO SCHELDEMOND : INTERREGPROGRAMMA
VLAANDEREN-FRANKRIJK-WALLONIË : VRAGEN I.V.M. DE AANWENDING VAN DE MIDDELEN**

De heer D. Otte

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het Europees eenmakingsproces hangt samen met het vervagen van de binnengrenzen. Het Europees programma Interreg stelt dan ook aanzienlijke middelen ter beschikking van projecten die de grensoverschrijdende samenwerking bevorderen en de structuren binnen de grensregio's van de Europese unie versterken. Dit communautair initiatief is nu aan zijn derde editie toe : na Interreg I van 1989 tot 1993 en Interreg II van 1994 tot 1999 loopt het huidige Interreg III over de periode 2000 tot 2006.

Voor Interreg III wordt een beroep gedaan op middelen vanwege het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, EFRO.

De provincie Oost-Vlaanderen was reeds betrokken bij elk van deze Interreg-initiatieven binnen de context van het Euregio Scheldemonsamenwerkingsverband Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Zeeland.

Net als Euregio Scheldemond behoort ook het samenwerkingsverband Frankrijk-Wallonië-Vlaanderen tot het Interreg III A-programma.

Interreg III A richt zich specifiek op de bevordering van de grensoverschrijdende samenwerking langsheen de binnen- en buitengrenzen waaraan 50 à 80 % van de financiële middelen besteed worden.

Ingevolge de nieuwe richtlijnen vanwege de Europese commissie - één programma per landsgrens – werd één programma opgemaakt voor de Frans-Belgische grens met één beheersstructuur en één enveloppe. Dit globale programma omvat geheel Wallonië en delen van Vlaanderen aan Belgische zijde en de Région Nord-Pas de Calais, Picardië en Champagnes/Ardenes aan Franse zijde.

Voor West-Vlaanderen komen onder meer in aanmerking de arrondissementen Veurne, Ieper en Kortrijk voor 40 à 50 % Europese subsidies.

Artikel 15305/64 000 van onze Oost-Vlaamse begroting voorziet een aanzienlijk budget voor co-financiering van projecten die uitgevoerd worden in het kader van het Interregprogramma Vlaanderen-Wallonië-Frankrijk.

Kan de bevoegde gedeputeerde een stand van zaken geven met betrekking tot de uitvoering van dit programma ? Hoe staat het met de Oost-Vlaamse betrokkenheid op programmaniveau en projectniveau ?

De projectvoorstellen moeten beantwoorden aan enkele prioritaire criteria : integratie binnen een grensoverschrijdende strategie, positieve effecten op de arbeidsmarkt, voortbestaan van financiering na afloop van het Interregprogramma, bijdrage aan het gelijkheidsbeleid, bijdrage aan de duurzame ontwikkeling en de bescherming van het leefmilieu, integratie van ICT, enz. Zijn er reeds projecten goedgekeurd en in welke sectoren ?

Biedt het programma interessante mogelijkheden ? Hoe staat het met de promotie en de besteding van de provinciale co-financieringsmiddelen.

Dank u.

P. 82 : COFINANCIERING INTERREG III-PROJECTEN EUREGIO SCHELDEMOND : VRAGEN OVER DE AANWENDING VAN DE MIDDELEN IN HET KADER VAN HET INTERREGPROGRAMMA EUREGIO SCHELDEMOND

Mevrouw Bottequin-De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De provincie is al voor de derde keer betrokken bij de uitvoering van het Europees Interregprogramma voor grensoverschrijdende samenwerking in het kader van haar samenwerking met West-Vlaanderen en Zeeuws-Vlaanderen in de Euregio Scheldemond.

Het programma zou in beginsel lopen vanaf 2000.

In de begroting 2003 zijn opnieuw belangrijke kredieten ingeschreven voor de uitvoering van dit programma zowel voor onze rol in het beheer ervan als voor co-financiering van projecten.

DEBATTEN

Kan de gedeputeerde toelichten hoe het met de uitvoering van het programma staat ? Welke projecten reeds werden goedgekeurd ? Of de uitvoering op schema zit ? Is het correct dat het programma nu ook betrekking heeft op een ruimer gebied ? Biedt dit bijkomende kansen ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal mijn best doen om kort te antwoorden op de drie vragen, maar het zijn een aantal technische vragen die toch een zo volledig antwoord vragen.

Wat betreft de vraag van mevrouw Verhoeve.

Hoewel het kerntakendebat nog niet afgerond is, bestaat er vandaag reeds een vrij grote consensus omtrent de rol van de provincies inzake samenwerken met de regio's in Europa. Dus op de eerste vraag zou ik ja zeggen.

Als dit zo is, wat kan de provincie dan doen in die bewuste regio ?

Die vraag kunt u niet los zien los van de actuele evolutie binnen de Europese Unie. Naast de bestaande projecten en initiatieven zal de toekomstige rol van het provinciebestuur volledig kaderen binnen de nakende uitbreiding van de Europese Unie tot de nieuwe lidstaten in Centraal en Oost-Europa.

Trouwens, in de beleidsnota 2001-2006 wordt uitdrukkelijk gesteld dat de aanstaande uitbreiding van de Europese Unie niet alleen de nationale overheden, maar ook de regionale, lokale en provinciale structuren noopt tot een aangepast beleid en een permanente internationale samenwerking.

In het voorbereidingsproces op hun toetreding spoort de Europese Unie dan ook de regio's uit de kandidaat-lidstaten aan tot de reorganisatie van hun economie, administratie en sociale structuren om dat te bespoedigen via gerichte samenwerking met gelijksoortige regio's uit de unie. Ook de provincie Oost-Vlaanderen wordt daarbij gesolliciteerd.

Daarbij wenst de provincie optimaal gebruik te maken van de provinciaal verankerde organisaties of organisaties waarin de provincie participeert, met name :

- de transnationale cel binnen het Euregio Scheldemond Secretariaat ;
- de Werkgemeenschap van Europese Grensregio's, waarin de provincie participeert ;
- de GOM en de EROV.

Wat betreft uw derde vraag, Mevrouw, de afstemming tussen de provinciale actoren.

Al deze instellingen hebben elk op hun manier in Oost-Europa de nodige contacten en samenwerkingsverbanden opgebouwd. De deputatie wil het Centraal- en Oost-Europabeleid dan ook maximaal afstemmen op deze terreinkennis en ervaring, meer in het bijzonder in de grensregio Hongarije en Roemenië en de Carpatische Euregio. Het betreft op dit ogenblik onder meer :

- de EROV-projecten in Roemenië ;
- de projecten van de provinciale school Zele-Hamme in Roemenië ;
- de oprichting door de GOM van een bedrijventermin in Hongarije ;
- nu eveneens betrokken bij de oprichting van een logistiek transportcentrum in Zahony, dat twee weken geleden officieel geopend werd door minister Gabriëls ;
- de GOM patroneert ook een euro-infocentrum in Budapest en heeft een permanente medewerker ter plaatse.

De provincie zal deze projecten niet alleen verder promoten, maar is ook van plan om deze ervaringen te gebruiken voor zijn toekomstige rol inzake overdracht van kennis van grensoverschrijdende samenwerking.

De provincie kan deze nieuwe rol onder meer spelen via het Europees programma Interreg III C dat de uitbouw van de transnationale en interregionale samenwerking tussen regio's en West-Europa, enerzijds en regio's in Centraal en Oost-Europa, anderzijds promoot.

Het onderzoek naar de modaliteiten om in te stappen in dit programma vindt tijdens dit najaar plaats.

Hoe dan ook blijft het provinciaal ondersteuningsbeleid van Centraal en Oost-Europa gestoeld op twee belangrijke principes :

1. voorkeur wordt gegeven aan een projectmatige benadering, onder meer vanuit hogervermelde provinciaal verankerde instellingen. Er werden dan ook tot op heden geen formele samenwerkingsovereenkomsten met overheden in Centraal of Oost-Europa gesloten. De eventuele formalisering van partnerschappen zal dus vertrekken vanuit concrete projecten en niet van een vaag algemeen samenwerkingsakkoord ;
 2. bij de formulering en keuze van voortzetting van bestaande dan wel nieuwe projecten dient zoveel mogelijk gebruik gemaakt te worden van de Europese en Vlaamse financieringsmogelijkheden.
- Tot zover de vraag van mevrouw Verhoeve.

Mijnheer Otte heeft het over ons Interregprogramma Frankrijk-Wallonië-Vlaanderen.

Collega, zoals u weet is onze geografische betrokkenheid eerder beperkt. Enkel het arrondissement Oudenaarde komt in aanmerking als "aangrenzend" arrondissement, dit wil zeggen aangrenzend aan een arrondissement dat rechtstreeks grenst aan Frankrijk.

Andere Oost-Vlaamse arrondissementen – de vraag is uitdrukkelijk gesteld voor Aalst, Collega De Padt – kunnen enkel via de uitzonderingsmaatregel en voor een beperkt budget in aanmerking komen. Maar u hebt daar herhaaldelijk op aangedrongen. Die piste is ten gronde onderzocht, maar is zeer moeilijk. Het programma dat formeel van start ging in januari van dit jaar is nu volledig operationeel, wat wil zeggen dat er ondertussen reeds een aantal projecten zijn goedgekeurd. Wat de Oost-Vlaamse betrokkenheid betreft wordt via het Interprovinciaal Proefcentrum voor de Biologische Teelt deelgenomen aan het project VETAB – en ik zie collega Vercamer de oren spitsen – wat staat voor "valorisatie van de grensoverschrijdende ervaringskennis in de biologische landbouw".

De provincie Oost-Vlaanderen co-financiert voor een bedrag van 21 817 EUR.

De provincie is uiteraard betrokken bij het management van het programma en co-financiert in het project "gemeenschappelijk secretariaat" in natura via de inzet van een deeltijdse medewerker.

Een reeks projecten waarbij Oost-Vlaamse partners betrokken zijn of waarvan de werking zich ook richt tot het Oost-Vlaams gebiedsdeel zullen bij de komende besluitvormingsronde worden goedgekeurd. Het betreft onder meer een project dat de grensoverschrijdende complementariteit tussen gezondheidstelsels beoogt. Hier is geen Oost-Vlaamse co-financiering voorzien.

Er is verder een project Resist dat de verbetering van het prestatievermogen en de opleiding in de technische textiel tot doel heeft en waaraan de Gentse universiteit participeert.

Er is een tweede project in verband met de textielsector dat via grensoverschrijdende samenwerking de milieuproblematiek in de sector wil aanpakken.

Hier treedt Sentexbel mee op als partner en wordt ook de regio Oudenaarde specifiek geïnviseerd.

Er zijn ook een tweetal projecten waar Unizo West-Vlaanderen als partner bij betrokken is, maar waar ook Oudenaarde als werkgebied zou worden meegenomen.

Voor Oost-Vlaanderen hebben we zeker in deze fase te maken met een inhaalbeweging. We hebben in het voorjaar een algemene infovergadering georganiseerd in Oudenaarde waar de belangstelling – als ik het voorzichtig mag uitdrukken – zeer matig was. Er is een specifieke voorlichting geweest ten aanzien van de stad Ronse.

Wij beschikken sedert kort over een promotiefolder en plannen bijkomende sensibilisering in overleg met de provincie West-Vlaanderen.

De provinciale begroting voorziet in een co-financiering beheerd door de dienst Externe Betrekkingen waarin voor het jaar 2003 180 000 EUR voorzien is. Bij toevloed van Oost-Vlaamse projecten kan dit bedrag nog aangepast worden.

Tot zover de Interreg Vlaanderen-Wallonië-Noord-Frankrijk.

De vraag van mevrouw Bottequin in verband met Euregio Scheldemond.

Hier zitten we eigenlijk aan ons derde Interreg-programma op dit ogenblik, Mevrouw, en op vraag van de Europese commissie zijn de Interreg-programma's van de Euregio Scheldemond en van het Benelux Middengebied samengevoegd tot één koepelprogramma. Een beweging die te vergelijken is met wat ik daarnet gezegd heb over doelstelling 2 en 5b. Men streeft dus inderdaad bij de Europese programma's naar grotere entiteiten.

Deze samengevoegde regio kreeg de naam Grensregio Vlaanderen-Nederland.

Het programma voor de Grensregio Vlaanderen-Nederland bestaat wel nog steeds uit twee afzonderlijke deelprogramma's : één voor Euregio Scheldemond en één voor Benelux Middengebied.

Projecten zullen dus verder in één van beide regio's kunnen worden ingediend alhoewel er ook zogenaamde kruisprojecten mogelijk zijn waarbij de deelgebieden aan participeren. Dit zijn projecten waarbij de partners van zowel Euregio Scheldemond als van het Benelux Middengebied komen.

DEBATTEN

Voor de Euregio Scheldemond stelt de Europese commissie een bedrag ter beschikking van 19 588 000 EUR, wat bijna een verdubbeling inhoudt van het binnen Interreg II toegekende bedrag. De voornaamste thema's zijn :

- prioriteit 1 : verbeteren van de fysieke infrastructuur ;
- prioriteit 2 : bevorderen economische en wetenschappelijk-technologische samenwerking ;
- prioriteit 3 : bescherming leefmilieu ;
- prioriteit 4 : ontwikkeling en benutting van het menselijk potentieel ;
- prioriteit 5 : bevordering van de maatschappelijke integratie.

De gebieden die in aanmerking komen blijven eveneens dezelfde. Dit houdt in dat aan Nederlandse zijde de gehele provincie Zeeland en aan Vlaamse kant de arrondissementen Sint-Niklaas, Gent, Eeklo en Brugge in eerste instantie voor 80 % van de bestede middelen in aanmerking komen en de aangrenzende arrondissementen Dendermonde, Aalst, Oudenaarde, Kortrijk, Tielt, Roeselare, Diksmuide en Oostende voor 20 % voor de te besteden middelen in aanmerking komen.

Op 10 december 2001 werden het Interreg III-programma Grensregio Vlaanderen-Nederland evenals de twee deelprogramma's goedgekeurd door de Europese commissie. Daardoor kon vanaf begin 2002 definitief gestart worden met de programma's.

Tot nu toe werden drie projecten officieel goedgekeurd. Het gaat enerzijds om "Quadrant", een project van de Kamers van Koophandel rond geïntegreerde zorgensystemen in de KMO's. Anderzijds is er het project "Kleurencarroussel" van de vzw RASA, een educatief beeldend kunstenproject voor jonge kinderen. En tot slot is er het project "Jeugdadviseurs internationaal" van de jeugddienst in Petto waarbij jongeren zullen opgeleid worden tot jeugdadviseurs.

Omdat, gelet op de nieuwe koepelstructuur, heel veel tijd diende besteed te worden aan de organisatie van een nieuw kader, een nieuwe beheers- en betalingsautoriteit komt de projectmatige invulling pas nu echt op gang. Op de eerstvolgende stuurgroepvergadering zullen er reeds nieuwe projecten worden goedgekeurd, wat ons stilaan op kruissnelheid moet brengen.

Mijnheer de Voorzitter, ik heb gepoogd zo kort mogelijk te zijn, maar ik moet ook volledig zijn.
Dank u.

Het landbouwdebat

LANDBOUW

P. 124 E.V. : ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Mendonck

Collega's,

De beleidsnota land- en tuinbouw onderschrijft het Europese, federale en Vlaamse land- en tuinbouwbeleid. Dit is logisch, maar impliceert toch enkele belangrijke beleidsklemtonen. Op Europees niveau zien we dat voor het eerst subsidies gekoppeld zullen worden aan het naleven van milieu- en natuurnormen, dierenwelzijn en voedselveiligheid. Er zal ook meer geld vrijkomen voor milieu- en natuurvriendelijke productiemethoden.

Het Vlaamse land- en tuinbouwbeleid stelt vier strategische doelstellingen voorop :

- het versterken van de economische leefbaarheid van de sector door diversificatie en risicospreiding en door het ontwikkelen van de multifunctionele rol van de landbouw ;
- het bevorderen van kwaliteitsvolle productiemethoden die milieu- en diervriendelijk zijn en sociaal verantwoord ;
- de versnelde ontwikkeling van de verbrede activiteiten van de landbouw, van beheers- en biologische landbouw en van de markt van hoeveproducten ;
- het vertrouwen van de burger en het zelfvertrouwen van de producent versterken om het maatschappelijk draagvlak van de sector te vergroten.

Het is voor ons een belangrijk en positief engagement dat de provincie Oost-Vlaanderen zich hierin inschakelt. Uiteraard binnen de eigen grenzen en bevoegdheden en met eigen accenten.

Binnen het begrotingsvoorstel 2003 dient er effectief ruimte te zijn om deze krachtlijnen versterkt en versneld uit te werken, want de begroting land- en tuinbouw voor 2003 beschikt over heel wat nieuwe middelen, vooral om beleidsprojecten van andere beleidsniveaus mee te financieren zoals de cofinanciering van het Programmeringsdocument Plattelandsontwikkeling. Zeker in deze sector dienen natuur, milieu, diversificatie en verbrede landbouwactiviteiten prioritair te zijn. De concrete projecten die in 2003 in dit kader gefinancierd zullen worden, moeten dit aantonen.

Laat ons nu een paar grote hoofdstukken eventjes kort toelichten.

Onderzoek.

Een andere klemtoon die in de beleidsnota en het voorstel van begroting naar voor komt is de keuze voor de sierteelt als Oost-Vlaamse specialiteit. Het is goed om zoveel mogelijk overlappingen met andere provincies te vermijden, want de proefcentra vergen een zware financiële inspanning van de provincie. Voor 2003 gaan we 1 350 000 EUR besteden aan onderzoek.

Het Proefcentrum voor Sierteelt (PCS) is bezig met een zware investering van 500 000 EUR waarvan de helft gedragen wordt door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw Vera Dua en waar de provincie ruim 161 000 EUR aan toevoegt. Dit beklemtoont de sierteelt als Oostvlaams speerpunt, maar dient ook de sierteelt een meer duurzaam en milieuvriendelijk karakter te geven. Zoals Vera Dua in haar subsidiebesluit zegt, behoort het tot de specifieke doelstellingen van het proefcentrum om een voorbeeldfunctie te vervullen inzake milieuvriendelijke teeltsystemen. Dit dienen we als provincie sterk op te volgen.

En waarom zouden we er als provincie niet een engagement aan kunnen toevoegen ? Bijvoorbeeld door chemische middelen te weren uit onze proefcentra naar analogie met het provinciaal Proefcentrum voor Kleinfruit van Vlaams-Brabant waar geen chemische gewasbeschermingsmiddelen meer worden gebruikt ?

In de heroriëntering van de proefcentra zien we dat de aardappelen wat minder middelen krijgen en de groenten gelijk blijven. Belangrijk bij het Proefcentrum voor Groenteteelt (PCG) zijn twee nieuwe projecten : het smaakonderzoek en de biologische teelten onder glas. Belangrijk : een provinciaal initiatief ter ondersteuning van de bio-landbouw. Maar bij de aankondiging van de nieuwe initiatieven wordt onmiddellijk gezegd dat de bestaande projecten van het proefcentrum allemaal verder lopen. Er komen dus enkel opdrachten bij zonder duidelijke klemtonen, prioriteiten en hoofdopdrachten te formuleren.

Taakverbreding.

De provinciale initiatieven voor een verbrede taakstelling van de land- en tuinbouw zijn beperkt : 68 500 EUR is niet veel. Nochtans wordt algemeen erkend, en ook door de provincie onderschreven, dat een duurzame en toekomstgerichte landbouw een multifunctionele rol zal moeten spelen om de economische leefbaarheid te versterken.

We geven als provincie dubbel zoveel geld aan imagoversterkende initiatieven uit dan aan de taakverbreding van de land- en tuinbouw. De beste imagoversterkers voor de sector zijn nochtans initiatieven die de rechtstreekse band met de consument aanhalen en de leefomgeving, de natuur en het landschap centraal stellen.

Imagoversterkende initiatieven.

Het nieuwe project "Boeren beheren het landschap" dat demonstratieprojecten wil opzetten rond beheersovereenkomsten natuurbeheer, gaat in de gewenste richting, maar dit project moet het stellen met de helft van de in de begroting ingeschreven kredieten wegens een administratief probleem, een fout in de begroting.

Verder blijven we op klassieke paden zoals fokveedagen en andere manifestaties. Waarom zouden we het imago van de land- en tuinbouw niet versterken door bijvoorbeeld promotiedagen voor de biologische sector uit te werken ? Of door financiële ondersteuning van het Vlaams Platform voor de Biologische Landbouw, waardoor we de Week van de Biologische Landbouw in onze provincie verder kunnen uitbouwen ? Deze beide maatregelen kunnen in Vlaams-Brabant, dus zijn ze ook in Oost-Vlaanderen haalbaar.

DEBATTEN

Investerings in duurzame en bio-landbouw.

In het voorstel van begroting zien we een status-quo van de provinciale inspanningen ter ondersteuning van een duurzame en biologische land- en tuinbouw. Als we kijken naar de overdracht naar het Interprovinciaal Proefcentrum voor de Biologische Teelt, als we kijken naar de beschikbare middelen voor de projecten duurzame ontwikkeling in de land- en tuinbouw, dan zien we dat de budgetten niet groeien. We zien wel een aantal lovenswaardige initiatieven rond duurzame landbouw, rond taakverbreding van de sector, maar telkens ontbreekt de beleidskeuze om hiervan een prioriteit te maken.

Aan onderzoek, demonstratieprojecten en sensibilisering is er geen gebrek, maar het wordt tijd dat het provinciaal landbouwbeleid een stap verder zet. Realisaties op het terrein dienen nu zichtbaar te worden. Voorbeelden :

1. rond bodemerosie is de stapel onderzoeken voorradig. In het kader van de Provinciale Landbouwkamer zal nu een demonstratieproject uitgewerkt worden, maar het wordt tijd om samen met de gemeenten op het terrein effectief tot erosiebestrijdingsplannen te komen ;
2. boeren die willen omschakelen naar biologische landbouw zouden we effectief een premie kunnen uitbetalen. In Vlaams-Brabant heeft men zo de laatste drie jaar aan 50 individuele ondernemers een ondersteuning kunnen bieden. Op deze manier zouden we ook actiepunten 97 van ons provinciaal milieubeleidsplan uitvoeren.

Toen ik de eerste paragraaf van de beleidsnota land- en tuinbouw las, was ik positief en hoopvol gestemd. De provincie onderschrijft de strategische doelstellingen van het Vlaamse landbouwbeleid en daar bovenop komen een aantal bijkomende accenten en eigen initiatieven, waarbij het stimuleren van de geïntegreerde en biologische land- en tuinbouw expliciet wordt vermeld.

Na het grondig doornemen van de begroting kan ik enkel tot de conclusie komen dat de kaart van een toekomstgerichte, duurzame land- en tuinbouw te weinig wordt getrokken. Het provinciaal beleid blijft initiatieven voor een duurzame en biologische land- en tuinbouw te veel als een aparte, als een deelsector beschouwen.

Willen we met een nuchtere kijk op de sector een aantal ontwikkelingen voor de toekomst uittekenen dan is een eerste vaststelling dat respect voor milieu, dier en landschap de kerngedachte van een toekomstgerichte land- en tuinbouw zal zijn. Om dit te bereiken is inderdaad een versnelde verbreding van de landbouwactiviteiten, een versterking van de beheerslandbouw vereist, met ongetwijfeld daaruit voortvloeiend positieve gevolgen voor het imago en de economische draagkracht van de sector.

Het is dit inzicht, deze geïntegreerde visie, die volgens ons te veel ontbreekt in het huidig provinciaal land- en tuinbouwbeleid.

Dank u.

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, collega's,

Het provinciebestuur heeft de Oost-Vlaamse land- en tuinbouw altijd gesteund. De manier van ondersteuning is in de loop der jaren wel sterk gewijzigd. De land- en tuinbouw is steeds van economisch belang geweest. Vandaag wordt men meer bekeken als grote gebruiker van de open ruimte die ons nog rest en gaat er vooral aandacht naar duurzame landbouw.

Nu heeft men het over de verbrede taakstelling van de landbouw. Van de sector wordt verwacht dat ze mee evolueert met de nieuwe inzichten en de eisen van de maatschappij. Daarbij wordt steeds meer belang gehecht aan het multifunctionele takenpakket van de boer of tuinder, niet alleen als voedselproducent, maar ook als beheerder van de open ruimte en als participant in recreatief medegebruik. Men kan zich de vraag stellen: "Wordt het platteland niet het slachtoffer van zijn eigen succes ?" In Europa groeit het plattelandstoerisme jaarlijks met 6 %. In onze dichtbevolkte contreien ligt dit ongetwijfeld nog een stuk hoger.

De specifieke kwaliteiten van het platteland zoals stilte en rust dreigen verloren te gaan. De plaatselijke bevolking, waaronder heel wat inwijkelingen die op het platteland kwamen wonen omwille van de rust, worden wrevelig. Zo ook de landbouwer die geconfronteerd wordt met een stijgende hoeveelheid zwerfvuil. Zij die reeds sinds jaar en dag op het platteland wonen, klagen dat hun kinderen geen huis meer vinden om te huren of te kopen. De prijzen swingen de pan uit. Bij deze wil ik gewoon zeggen dat de verbrede landbouw waarover men het soms heeft ook een negatieve kant heeft.

Het platteland is altijd al de plaats om aan land- en tuinbouw te doen. Toch hebben heel wat bedrijfsleiders vragen. De structuurplanning die momenteel volop bezig is, doet bij velen vragen rijzen. Zij die destijds gekozen hebben een bedrijf uit te baten, deden dit met de bedoeling als boer of tuinder te werken. Het wordt moeilijk boeren tussen het VEN, het IVON, de GENO's, het GEN, de habitats, de vogelrichtlijngebieden, de valleigebieden, de Ramsargebieden en dit bovenop het groen dat nu reeds op het gewestplan ingekleurd is.

Nogal wat boeren zijn bang hun koeien niet meer terug te vinden tussen al het groen ...

Gelach

... en de gebieden met strengere normen wat veebezetting of uitbating betreft. Met andere woorden : de 750 000 hectare die een bestemming landbouw gehad hebben bij de opmaak van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen moeten dus wel bruikbare hectare zijn.

Ik wil duidelijk stellen dat veel boeren en tuinders met vragen zitten omtrent hun plaats binnen het structuurplan.

- Zal er voldoende budget vrijgemaakt worden voor de ecologisch waardevolle verbindingselementen ?
- Men spreekt over de concentratie van de serres in de glastuinbouw. Wat met de bestaande glasbedrijven ? Is daar nog uitbreiding mogelijk ?
- Op welk bedrijventerrein zal de mestverwerking mogelijk zijn ? Welke gemeente wil zoiets op zijn bedrijventerrein ? Het wordt best geïnstalleerd op een plaats waar overschotten zijn.

Om dit alles in goede banen te leiden, hebben we destijds het licht op groen gezet voor de opmaak van de studie landelijk gebied. Ik hoop dat men de studie ter hand neemt voor de opmaak van de structuurplannen. De studie is trouwens een bron van informatie om de land- en tuinbouw de best geschikte plaats te geven in onze provincie.

Als men de begroting bekijkt en in het bijzonder de middelen die naar landbouw gaan, dan merken we op dat naar de proefcentra een flinke duit gaat. Ik stel me de vraag of de andere provincies ook zo gul zijn met centen aan de proefcentra in hun werkgebied. Ik hoop ook dat er goede afspraken gemaakt worden met andere provincies en de proefcentra zodat we geen overlapping krijgen in de werking.

Ik ben soms aanwezig op een of andere bijeenkomst van een proefcentrum en merk op dat de inbreng van de sector zelf van groot belang is. De proefcentra zijn trouwens gegroeid uit de verschillende sectoren. De nauwe samenwerking van de telers-bedrijfsleiders en diegenen die proeven doen, is van groot belang. Pas als men sterk betrokken is bij de sector weet men waar de gevoeligheden liggen. Het is vanzelfsprekend dat de kennis die men in de proefcentra opdoet zo breed mogelijk verspreid wordt binnen de sector. De werkzaamheden die plaatsvinden in de proefcentra hebben veel vlugger resultaat omdat de telers er zelf bij betrokken zijn.

Ik wil verder toch benadrukken dat de middelen die in het verleden naar landbouw gegaan zijn, goed zijn gebruikt. Oost-Vlaanderen is op tal van vlakken voortrekker. De heer gouverneur had het over het belang van de zorg voor ons water. Het project van de kleinschalige waterzuivering heeft in onze provincie al heel wat op gang gebracht. Heel wat bedrijfsleiders en gemeenten informeren zich op de dienst met de bedoeling kleinschalige waterzuiveringsprojecten te organiseren.

De erfbeplanting is ook een project dat goed loopt. Heel wat bedrijven steken al in een groen kader en zo kunnen we nog tal van projecten noemen.

Ik ben ervan overtuigd dat de gelden ingeschreven voor landbouw goed worden besteed. Misschien nog een suggestie : ik weet dat in Limburg een project gestart is in samenwerking met de regionale televisie. Een informeel programma naar de ganse bevolking toe zou kunnen bijdragen tot een positief imago van de landbouw in Oost-Vlaanderen.

DEBATTEN

Als men de bevolking inlicht over wat reilt en zeilt op de land- en tuinbouwbedrijven en op het platteland zou ze de landbouw kunnen zien door een andere bril. Men zou zich een positiever beeld kunnen vormen. Een groot deel van onze medeburgers leeft nog met dat stereotype beeld van een koppige, noeste, wroetende en in zichzelf gekeerde Vlaamse boer.

Men beseft niet altijd dat de landbouwer mee geëvolueerd is. De computer is momenteel ook voor de landbouwer geen onbekende meer ...

Dank u.

Mevrouw Jansegers

Voorzitter, Collega's,

Dat de begroting dit jaar moeilijker te lezen was, is hier reeds een paar keer gesteld. Door de beperking van het aantal begrotingsposten werd de specialiteit niet bepaald verbeterd, integendeel. Het is een beetje wachten op de rekeningen om wat meer inzicht te krijgen. Dit is natuurlijk opgelegd door een hoger beleidsniveau en kan dus zeker niet de provincie ten laste gelegd worden.

Anderzijds is er natuurlijk tekst en uitleg in de beleidsnota en de toelichtingen die een en ander kunnen verduidelijken. Waar we echter bij de begroting 2002 voor land- en tuinbouw nog ongeveer 6,5 bladzijden uitleg kregen over verschillende initiatieven en projecten met telkens vermelding van de ingeschreven kredieten, moeten we het bij de begroting 2003 stellen met anderhalve bladzijde uitleg en met een tabel waarin zes bedragen worden vermeld. Niet alleen een meer ondoorzichtige begroting, maar ook een meer algemene beleidsnota voor land- en tuinbouw, en dat vind ik een beetje spijtig.

De toespraak van de gouverneur bij de aanvang van deze begroting handelde over water en over het waterbeleid in Oost-Vlaanderen. Hij sprak onder meer over de aanpak van het landerosieprobleem waarbij de landbouwsector toch een belangrijke rol speelt. We vroegen ons dan ook af of de dienst Land- en Tuinbouw dit probleem prioritair acht en in welke mate zij betrokken is bij het zoeken naar oplossingen.

Wij hebben een aantal vragen.

- Ik meen dat de gouverneur in zijn toespraak op 24 september heeft gezegd dat in 26 van de 65 Oost-Vlaamse gemeenten de bodemerosie een prangend probleem is. Ik heb dit echter nadien niet in de tekst teruggevonden, dus het is mogelijk dat ik de cijfers heb verward met andere. Daarom zou ik willen weten in hoeveel Oost-Vlaamse gemeenten er een ernstig probleem is van bodemerosie. Werd dit probleem voor geheel Oost-Vlaanderen in kaart gebracht ?
- De gouverneur verwijst ook naar 15 gemeenten die op datum van 1 september 2002 hebben beslist om een erosiebestrijdend plan op te maken. Over welke gemeenten gaat het ? Is de dienst Land- en tuinbouw betrokken bij de opmaak van die plannen ? En de 8ste directie ? Wie coördineert het geheel ? Wordt van die gemeenten een financiële bijdrage gevraagd voor deze samenwerking ?
- In de Vlaamse Ardennen werd een project rond bodemerosie uitgevoerd. Er wordt gesproken over eventuele kleinschalige erosiebestrijdingswerken en de subsidiëring ervan. Over welke werken gaat het dan ? Zou de provincie deze subsidiëren ? Wat is de voorziene kostprijs en waar vinden we die kredieten terug in de begroting 2003 ?
- Mogen wij er ook van uitgaan dat de provincie de winterbedekking die door de administratie Land- en tuinbouw wordt ondersteund, bij haar landbouwers promoot ? Sinds mei 2001 is de steun voor een groenbemester niet langer beperkt en komen ook zandgronden in aanmerking. De provincie kan hier een grote rol spelen door de Oost-Vlaamse boeren te informeren over die subsidieregeling en hen aan te sporen om er ook degelijk gebruik van te maken.

Ten slotte hebben we nog enkele vragen over het project Studie Landelijk Gebied.

- Voor welke Oost-Vlaamse gemeenten werden Studies Landelijk Gebied gemaakt in 2002 en zijn er al aanvragen voor 2003 ?
- Wat de gemaakte studies betreft : wordt er normaal gezien een voorstel tot differentiatie opgemaakt ? Wordt dat voorstel van de provincie gevolgd door de gemeenten en zijn de gemeenten vrij om dit voorstel te volgen of niet ? Moeten de gemeenten de studie al dan niet volledig of gedeeltelijk betalen of niet ? Als dat wél het geval zou zijn, waar vinden we die inkomsten in de begroting ?

Dank u.

P. 124 : ALGEMENE WERKINGSKOSTEN : RUIMTELIJKE ORDENING EN LANDBOUW - STUDIE LANDELIJK GEBIED**Mevrouw Van Duyse**

Voorzitter, Collega's,

Zoals reeds hiervoor door verschillende sprekers aangehaald, is de opmaak van een Studie Landelijk Gebied één van de mogelijkheden die de provincie op het vlak van land- en tuinbouw aan de gemeenten biedt in het kader van een goede ondersteuning. Hierbij wordt de gewenste ruimtelijke structuur voor de agrarische sector weergegeven puur vertrekkende vanuit de noden en behoeften van de land- en tuinbouwsector zèlf. Men komt hierbij tot een differentiatie van de agrarische gebieden in de zogenaamde L-gebieden, dus open landbouwgebieden in versnipperde en aangetaste landbouwgebieden.

Bij de opstelling van deze studie wordt ook de sector zèlf actief betrokken om zijn inbreng te doen. Het is toch wel eventjes vermeldenswaard dat de provinciale land- en tuinbouwdienst de gemeenten hierbij op een voortreffelijke manier ondersteunen en begeleiden.

Momenteel zijn de meeste gemeenten volop bezig met de opmaak van hun gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Ideaal zou zijn dat deze Studie Landelijk Gebied na toetsing aan de behoeften van de andere sectoren zoals wonen, werken en natuur zou gebruikt worden als basis voor de uitwerking van de gewenste ruimtelijke structuur voor het agrarisch gebied op gemeentelijk vlak.

Mijn vraag hierbij is : "Voor welke gemeenten is deze Studie Landelijk Gebied reeds opgemaakt en, voorzover men er zicht op heeft, in welke mate is met de bevindingen hiervan rekening gehouden in het gemeentelijk planningsproces ?"

Dank u.

P. 124 : OOST-VLAAMSE COFINANCIERING - MAATREGEL 9.3.9 VAN HET PDPO. PLATTELANDSONTWIKKELING : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN VAN HET OOST-VLAAMSE PLAN**Mevrouw Van Duyse**

Voorzitter, Collega's,

In het kader van het Vlaamse Plan voor Plattelandsontwikkeling werden aan de provincies belangrijke taken inzake de ontwikkeling van een geïntegreerd plattelandsbeleid toebedeeld. Het Vlaams gewest vroeg aan alle provincies om tegen 1 mei 2002 een "provinciaal geïntegreerd ontwikkelingsplan" op te stellen. In dat kader keurde de provincieraad eerder dit jaar de visietekst "Buitengoed, Goed buiten" goed en ter uitvoering ervan werden ook in de begroting de nodige middelen voorzien.

Graag had ik hierbij een aantal vragen gesteld.

1. Het was de bedoeling om de vijf provinciale strategische ontwikkelingsplannen aan elkaar te weven. Deze plannen moeten immers het voorwerp uitmaken van een wijziging van het Vlaams Plan voor Plattelandsontwikkeling (PDPO). Kan u een stand van zaken geven van dit PDPO en de plaats van het Oost-Vlaamse plan hierin of de eventuele gevolgen ervan voor het Oost-Vlaamse plan ?
2. Kan u een overzicht geven van de opvolging van de projecten van 2002 ?
3. Kan u een indicatie geven van de verwachtingen voor de projecten van 2003 ?
De kenmerken en behoeften van het platteland vragen een aangepast en een integraal beleid. Is er ook structureel overleg tussen de verschillende betrokken provinciale diensten om tot de uitwerking van een plattelandsbeleid te komen ? Is er ook overleg of kan er inspraak zijn van het middenveld ? Komen initiatieven die uit het middenveld ontstaan zijn en die voldoen aan de doelstellingen van het verbreed plattelandsbeleid in aanmerking voor projectsubsidies ?
Het is misschien goed om de gemeenten, in de eerste plaats de kleinere gemeenten, zo goed mogelijk te informeren over de projecten en hen daarbij eventueel als partner op te nemen. Zij zijn immers het dichtst bij het plattelandsbeleid betrokken en hebben dikwijls niet de voldoende knowhow inzake het uitwerken ervan.
4. Wat is de relatie met andere gebiedsgerichte programma's en de daarin uitgevoerde projecten ?

Dank u.

DEBATTEN

P. 126 : VERBREIDING TAAKSTELLING LAND- EN TUINBOUW : VRAAG OM DE INITIATIEVEN TOT HET UITBOUWEN VAN "ZORGBOERDERIJEN" MEE TE ONDERSTEUNEN

Mevrouw De Gussem

Voorzitter, Collega's,

Het zal de toehoorder wellicht duidelijk geworden zijn dat de landbouw in onze huidige samenleving sterk onder druk staat. De ondernemende landbouwer gaat noodgedwongen op zoek naar functieverbreiding. Afhankelijk van de mogelijkheden van het bedrijf en de persoonlijke ingesteldheid van de bedrijfsleider wordt er gekozen voor het omschakelen naar biolandbouw, voor thuisverwerking en verkoop op de hoeve, hoevertoerisme, ...

Recent zien we her en der interesse ontstaan voor zorgboerderijen.

Dit zijn land- of tuinbouwbedrijven waar zorgvragers terecht kunnen om mee ingeschakeld te worden in het dagelijkse leven en vooral de dagdagelijkse werkzaamheden van het bedrijf. Diverse types van zorgvragers komen hiervoor in aanmerking : mentaal gehandicapten, jongeren uit de bijzondere jeugdzorg, ex- of drugverslaafden, daklozen, zelfs dementerende bejaarden ...

Recent studieonderzoek in opdracht van Vlaams minister van Landbouw Vera Dua leert ons dat het meeleven en meewerken op de boerderij unieke eigenschappen bezit die positief kunnen inwerken op de fysieke en vooral psychische conditie van de zorgvrager. Het contact met de open ruimte en de natuur, het omgaan met dieren en planten, het werken en gestructureerd bezig zijn, het meeleven met het ritme van de seizoenen, het zèlf kunnen zorgen in plaats van het verzorgd worden, zijn niet-therapeutische factoren die vaak een therapeutische werking hebben. Het zijn elementen die niet zozeer een appèl doen op de ziekte of de gebreken van de zorgvrager, maar veeleer op het gezonde deel in hem. Een dergelijk samenbrengen van zorg en landbouw heeft positieve gevolgen voor landbouw en plattelandsontwikkeling, maar evenzeer voor zorgvragers en zorginstellingen.

De interesse en de knowhow groeien, maar we stoten nog op een aantal knelpunten : de grote afstand tussen de zorg en de landbouw, de onbekendheid zowel bij de landbouwsector als bij de zorginstellingen, het gebrek aan concrete procesbegeleiding, het ontbreken van een steunpunt of informatiepunt.

Buitenlandse voorbeelden leren ons dat precies het intermediaire niveau heel geschikt is om dit te organiseren. Ik doe dan ook een oproep om als provinciaal bestuur de mogelijkheid te voorzien om initiatieven in die richting te ondersteunen.

Het in elkaar haken van diverse segmenten van onze samenleving maakt dat ons samenleven er een stukje zorgzamer gaat uitzien, wat mijns inziens als een heel wezenlijk facet van duurzaamheid kan beschouwd worden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik had tijdens het weekend een beetje tijd en ik heb de tussenkomsten van de voorbije acht jaar allemaal naast elkaar gelegd. We beschikken eigenlijk over veel documentatie in deze raad en wie wil kan deze documentatie raadplegen. Ieder van ons krijgt die informatie.

Ik zal vandaag geen les geven over ruimtelijke ordening, want ik heb vastgesteld dat ik de voorbije drie jaar in het kader van het landbouwdebat telkens een beetje cursus heb gegeven over ruimtelijke ordening en structuurplanning. Ik zal dat dus dit jaar niet doen.

Ik stel eigenlijk vast - als ik het zo bekijk vroeger en vandaag - dat we in deze raad nooit echt fundamentele tegenspraak hebben gehad over wat we doen. Uiteraard zijn er accentverschillen - ik kom daar straks op terug als ik het over de tussenkomst van collega Mendonck heb -, maar als we het over alles eens waren, dan zouden we in deze therapeutische gemeenschap niet zoveel moeten palaveren, nietwaar ?

Dat is één vaststelling.

Ik stel echter ook vast dat de teneur de laatste jaren relatief positief is over land- en tuinbouw. In 1992 werd een eerste groot onderzoek gedaan naar het imago van de land- en tuinbouw. Het onderzoek werd in 1997 hernomen en recent opnieuw. Het verslag over het meest recente VILT-onderzoek (Vlaamse Informatiecentrum Land- en tuinbouw) opende onder de titel : "Maatschappij sluit Vlaamse landbouwer opnieuw in de armen".

Dat zal ook te maken hebben met het feit dat de sector land- en tuinbouw de voorbije jaren - de ene keer al iets meer met de goesting dan de andere keer - effectief ingespeeld heeft op nieuwe maatschappelijke noden en dwingende regelgeving, onder meer met betrekking tot leefmilieu. We hebben daar op een bescheiden manier ook vanuit de provincie mee vorm aan gegeven.

Collega Mendonck zal zeggen : "Er liggen te weinig klemtonen inzake duurzame landbouw". We hebben er in elk geval gelegd. Denk bijvoorbeeld aan de sierteelt. Als er vandaag een project Vlaams Milieuplatform Sierteelt bestaat dan is dat te danken aan de provincie. Wij hebben indertijd aan dit project de startsubsidies gegeven. Vanuit onze visie dat wij motor/initiator moeten zijn voor nieuwe projecten hebben we de sector duidelijk gezegd dat de aanloopkosten het eerste jaar voor ons zijn, dat we afbouwen op een jaar of twee en dat ze daarna zèlf het heft in handen moet nemen. Gelukkig heeft die sector dat gedaan.

We staan wat dat betreft - samen met de Nederlanders denk ik - aan de top, maar het is wel zo dat we nog altijd een beetje spuiten. Wij maken de mensen geen blaasjes wijs : zonder fyto-sanitaire maatregelen kunnen we het nog niet doen in de sierteelt. We hebben wel veel geld gestoken in onderzoek naar geïntegreerde gewasbestrijding met de bedoeling zoveel mogelijk gewasbestrijdingsmiddelen te vermijden, daar waar mogelijk natuurlijke middelen in te zetten en daar waar het niet mogelijk is - inderdaad gecontroleerd - andere bestrijdingsmiddelen in te zetten. Dat is de filosofie die men daarbij gehanteerd heeft.

We zijn natuurlijk voor veel nieuwe uitdagingen komen te staan in de loop der jaren en ook dat vertaalt zich in ons concreet beleid. Het is ter sprake gekomen met betrekking tot ruimtelijke ordening.

In de sector glastuinbouw staan we bijvoorbeeld voor immense uitdagingen. U weet dat wij in Vlaanderen een glasbestand hebben van ongeveer 2 000 hectare, waarvan een groot deel in onze provincie. Alleen al gelet op de afschrijvingen - 20 jaar voor een glasbestand -, alleen al voor de vernieuwing van het bestaande glasbestand moeten we 100 hectare per jaar rekenen, waarvan een groot aantal in onze provincie. Hoe gaan we daar in de toekomst op het vlak van ruimtelijke ordening mee om ? Moeten wij nog verder her en der verspreid glastuinbouw toelaten of moeten we een tweesporenbeleid voeren ? Moeten we de bestaande bedrijven toelaten te vernieuwen, moeten we hen toelaten een normale uitbreiding te doen daar waar ze van oudsher gevestigd en vergund zijn en moeten we voor nieuwe initiatieven naar échte aparte lokaties gaan zoeken ?. Daarover zijn experimenten aan de gang. Er is een project in opmaak vanuit de Vlaamse landmaatschappij in Kruishoutem dat nog niet definitief rond is, maar het is een mooie piste, zeker als we dat koppelen aan de ganse bosuitbreiding rond Gent. Bedrijven die zouden moeten verdwijnen, zouden daar kunnen herlokalisieren. In het kader van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan is de opdracht gegeven om een vijftal zoeklokaties te maken, verspreid in onze provincie. Dat is de nieuwe uitdaging.

Over de problematiek van de mestverwerking werd ook gesproken in de tussenkomsten.

Het is een van de taakstellingen van de provincie in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan : passende lokaties zoeken daarvoor. Niet simpel, ook wetende dat de techniek van de mestverwerking nog niet op punt staat. Er zijn een aantal grote initiatieven die vergund zijn - want ik spreek niet over het afleveren van de vergunningen ; de vergunningen worden afgeleverd -, maar men haalt de doelstellingen en de normen niet altijd. Ook kleine installaties in individuele bedrijven waar we twee jaar geleden bijzonder veel hoop op gesteld hebben - vergund in deze deputatie, vergund in West-Vlaanderen en in andere provincies - blijken nu echter niet het resultaat te geven dat men ervan verwacht heeft.

Waar moeten we die lokaties voorzien ? Dat is een grote opdracht in het kader van ons Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan.

In het kader van de warme sanering komen heel veel stallen leeg. Wat gaan we met die leegstand van stallen doen ? In de wetgeving op ruimtelijke ordening is voorzien dat die stallen in de tijd werden gebouwd om dieren te huisvesten. Aangezien de vergunningen in het kader van de warme sanering overgekocht worden door de overheid of vervallen zijn, staan ze leeg.

DEBATTEN

Er is ondertussen wel een regeling gekomen in het kader van de leegstand : gedurende drie jaar worden de eigenaars niet lastig gevallen voor de belasting op leegstand, maar is het in het kader van de duurzaamheid verantwoord dat we die stallen leeg laten staan ? Moeten we naar een verantwoord gebruik gaan ?

Er zijn reeds boeren niet ver van de kust die geprobeerd hebben om hun stallen te verhuren voor het opbergen van caravans in de winter. Dat mag niet. Er werden reeds boeren geverbaliseerd, want je mag dieren in de stallen steken, maar geen caravans.

Dat zijn zo van die nieuwe uitdagingen die te maken hebben met nieuwe maatschappelijke evoluties.

Met betrekking tot het kerntakendebat - fractieleider Beke heeft het in zijn tussenkomst al gezegd - hebben we op een groot aantal terreinen duidelijke afspraken met Vlaanderen. In de toekomst zullen we bij het opmaken van onze begroting daarmee rekening moeten houden.

We hebben nog geen definitieve afspraak over het plattelandsbeleid. Dat moet nog komen. Ik hoop dat we daar nog een rol kunnen in spelen, want er is nog geen keuze gemaakt tussen de thematische werkgroep landbouw en de thematische werkgroep natuur/milieu. Vandaag gaat het wat in de richting van natuur/milieu. We zullen zien wat het geeft, want het zal implicaties hebben. We zullen de begrotingsposten moeten voorzien daarvoor. Over het mestbeleid zijn er ook nog wat discussies, maar voor het overige hebben wij de afspraak gemaakt dat de klemtoon bij Vlaanderen ligt wat de beleidsbepaling betreft. Vlaanderen heeft daar de volle verantwoordelijkheid voor.

We hebben daar geen problemen mee. De provincies krijgen belangrijke opdrachten inzake projectdeelname aan het toegepast onderzoek, ze krijgen de volledige taakstelling praktijkgericht onderzoek. Dat is belangrijk. Er zijn meerdere tussenkomsten geweest van ondermeer mijnheer De Roo en mijnheer Mendonck die gewezen hebben op onze bijdrage aan dat praktijkgericht onderzoek en hoe we daar in de toekomst zullen mee omgaan.

Wat de netwerkvorming bij landbouw, landbouweducatie en bedrijven in moeilijkheden betreft liggen de klemtonen op het vlak van de uitvoering bij de provinciale overheid. Ook wat betreft de gebiedsgerichte programma's.

Voor de beheersovereenkomsten is er alleen aanvullende steunverlening mogelijk mits Europees fiat en dat is belangrijk. Ik kom daar straks op terug als ik het heb over de concrete vragen die gesteld worden met betrekking tot erosiebestrijding. Alhoewel, ik kan er nu al op antwoorden.

We hebben een aantal proefprojecten opgezet wat erosiebestrijding betreft, we doen studiewerk, maar u zult zelf wel gezien hebben dat wij daarvoor eigenlijk niet veel krediet meer hebben op de begroting landbouw. Er is een afspraak gemaakt dat dat door de 8ste directie zal gebeuren, ook heel goed wetende dat individuele steunverlening in principe niet meer toegelaten is door Europa. We mogen wel nog meewerken aan demonstratieprojecten en sensibilisering en we zullen daar in de toekomst de klemtoon moeten op leggen.

Ik probeer de zes tussenkomsten in sneltreinvaart te overlopen.

Neem me niet kwalijk wanneer ik onvolledig ben. Ik ben bereid op bijkomende vragen te antwoorden, maar wel op een ander moment, tijdens een commissiezitting bijvoorbeeld.

Collega Mendonck heeft al gezegd dat we positief bezig zijn, maar dat we niet ver genoeg gaan. Daar komt het op neer. Hij zegt dat we niet bereid zijn een duidelijke keuze te maken voor biologische en duurzame landbouw, want we doen alle andere dingen ook nog. Ik vat het zo samen, een beetje zwart-wit.

U hebt gelijk, Collega. We hebben inderdaad gezegd dat we inspanningen doen rond biologische landbouw en het voorbeeld dat u heeft gegeven over Kruishoutem is een goed voorbeeld : het is het enige proefcentrum dat vandaag op dat vlak operationeel is en dat resultaten heeft. We zijn er fier op. De omschakelingsperiode van drie jaar is voorbij, we hebben onze erkenning en we werken samen met het Interprovinciaal Proefcentrum voor de Biologische Teelt (PCBT). Het Provinciaal Centrum voor de Groenteteelt (PCG) doet de proeven in haar serre, maar ze doet dat in overleg en in coördinatie met het PCBT waar de vijf Vlaamse provincies bij betrokken zijn. We doen dat niet op eigen initiatief, we maken er duidelijke afspraken over, maar daarnaast blijven we ons werk doen voor de gangbare landbouw, want de meeste landbouwers, de meeste voedselproductie komt nog altijd uit de gangbare landbouw. We moeten daarnaast ook kansen geven aan de biologische landbouw en dat doen we. We hebben daar een bijkomend onderwerp van gemaakt in ons beleid.

U hebt op een bepaald moment ook gezegd dat wij het engagement zouden moeten aangaan om geen chemische gewasbeschermingsmiddelen meer te gebruiken. U hebt natuurlijk gelijk. We doen dat waar het mogelijk is, bijvoorbeeld in het provinciaal Proefcentrum voor Kleinfruit.

Onze proefcentra zijn wat ruimer. In de sierteelt is het vandaag technisch onmogelijk om zonder chemische bestrijdingsmiddelen te werken willen we een concurrentiële positie behouden op de internationale en op de binnenlandse markt.

We hebben wel het project Vlaams Milieuplatform Sierteelt. We werken met duidelijke lastenboeken en we zetten duidelijk aan om aan geïntegreerde bestrijding te gaan doen. We wren zoveel als mogelijk de chemische bestrijdingsmiddelen.

Over smaakonderzoek, biologische teelt, hebben we het gehad. U zegt, het is een beetje verhoudingsgewijze verminderd voor aardappelen, maar we konden het perfect doen dit jaar omdat wij een klein beetje vooropgelopen waren tegenover West-Vlaanderen de voorbije twee jaar - de afspraak is dat we ongeveer op hetzelfde niveau betoelagen - en West-Vlaanderen moet nu een klein beetje inhalen. Het was mijn verantwoordelijkheid om de West-Vlaamse collega's hierop te wijzen, want de zaak was uit elkaar aan het groeien. Zodoende kregen wij een beetje ruimte om iets meer te doen voor het Provinciaal Proefcentrum voor de Groenteteelt (PCG) en het Proefcentrum voor de Sierteelt (PCS).

Taakverbreding.

We kunnen niet alles doen, we proberen zoveel mogelijk te werken aan imagoversterkende initiatieven. We zitten bovendien met een probleem wat de rechtstreekse subsidiëring betreft van individuele boeren : onze reglementering staat haaks op de Europese regelgeving.

Imagoversterkende initiatieven.

Daar hebben we al een en ander over gezegd. U vraagt waarom het imago niet versterkt kan worden door promotiedagen voor de biologische sector. Eigenlijk doen we dat.

We hebben onder meer via onze betoelaging in Kruishoutem een aantal demodagen en opendeurdagen georganiseerd, niet alleen voor de biologische telers, maar voor het brede publiek.

Hier in de provincie hebben we meegewerkt aan de week van de biologische landbouw, het was trouwens op de provinciale sportdag. We hebben iedereen laten proeven van biologische producten. Dat is trouwens een kenmerk in onze aanpak : niet alles wat rechtstreeks met onze landbouw gebeurt, staat echt op de begroting landbouw. We spreken daarom altijd van een geïntegreerde aanpak : daar waar het pas geeft, werken we samen met andere sectoren.

De collega voor toerisme heeft een krediet voor het openstellen van productieruimten. Nogal wat thuisverwerkers, boeren vallen daaronder en dat vormt geen probleem. De Economische Raad Oost-Vlaanderen (EROV) neemt een aantal initiatieven en dat valt onder die begrotingspost.

Rond erosiebestrijding vallen er wat kredieten onder de 8ste directie en wat ons betreft is dat ook geen probleem.

De week van de biologische landbouw werd georganiseerd met de kredieten van de 8ste directie en de dienst Sport en niet met die van landbouw. Je kunt natuurlijk zeggen dat dit in het kader van de transparantie heel vervelend is om volgen, maar dit is snel inspelen op een vraag die komt en dat is een kwestie van geïntegreerde benadering : de dingen samen gaan bekijken.

Ik denk dat ik zo op het eerste zicht inderdaad snel een antwoord proberen geven heb, behalve deze nog : boeren die willen omschakelen zouden we effectief een premie kunnen uitbetalen. Wel, nieuwe boeren die starten in de biologische landbouw kunnen wel een kleine betoelaging krijgen vanuit de Provinciale Landbouwkamer (PLBK). Ik geloof dat dat iets van een 750 EUR is of zo, of 7 500 EUR, ik ben het niet echt zeker. Dat is een kleinigheid, dat is niet veel, het is wel belastingvrij.

Installatiekosten mogen we niet meer betoelagen van Europa, want anders lopen we dubbel met de VLIF-reglementering en dan zitten we in problemen.

U zegt dat we uitsluitend de kaart trekken van de klassieke landbouw. Er is te weinig biologische landbouw. We proberen daar een evenwicht in te bewaren.

Wij zijn van oordeel dat er nog altijd een grote rol weggelegd is voor de gangbare landbouw als het gaat over voedselveiligheid en voedselzekerheid. Die verdient onze blijvende steun. Nieuwe initiatieven in de biologische landbouw proberen we zo goed als mogelijk mee op te nemen en we hebben in deze provincie al veel inspanningen geleverd hiervoor. Ik verwijs naar onze participatie in het PCBT en onze eigen initiatieven in het PCG in Kruishoutem.

DEBATTEN

Ik kom straks nog even terug op de erosiebestrijding.

Collega De Roo, u hebt het eigenlijk over twee dingen. Uw vaststellingen over het plattelandsbeleid zijn zeker juist : "Wordt het platteland niet het slachtoffer van zijn eigen succes ?" Op den duur is iedereen geïnteresseerd in het platteland, komt iedereen ernaartoe, wil iedereen beslag leggen op dat platteland. Het is inderdaad de vraag of er dan nog plaats is om te boeren.

Alhoewel, we moeten niet panikeren, ook in de officiële Vlaamse beleidsdocumenten staat dat de motor van de dynamiek op het platteland nog altijd de landbouw blijft. Ik denk dat dat een belangrijke waarborg is, maar we zullen daar regelmatig moeten aan herinneren.

Zoals de burgemeester van Sint-Laureins een paar jaar geleden op een vergadering zei dat iedereen naar zijn polders wil komen kijken in Sint-Laureins en naar zijn vijf of zes prachtige kerken - ik weet het niet juist meer - die hem enorm veel geld kosten en die hij moet onderhouden omdat iedereen dat graag ziet en omdat het prachtig ingeplant staat in het landschap, maar dat niemand bereid is om hem te betalen. Hij was het slachtoffer van de verdeelsleutels van het Gemeentefonds en dergelijke. Hij zei : "Straks zal ik op zondag 100 BEF entree moeten vragen aan iedereen die de gemeentegrens overschrijdt". Het werd al lachende gezegd, maar er zit wel een grond van waarheid in : we zijn allemaal geïnteresseerd in het platteland, maar we willen er niet altijd de lasten van dragen, zeker niet wanneer we als niet-agrariërs residentieel gaan wonen op het platteland en op de uitzonderingsmaatregelen die ruimtelijke ordening biedt, beroep doen.

Over glastuinbouw heb ik het al kort gehad.

Het is evident dat het niet de bedoeling is dat we de bestaande glasbedrijven gaan afbreken, want dat zou onbetaalbaar worden. De houding die we trouwens aannemen vanuit de dienst Land- en tuinbouw en die we ook politiek in de deputatie aanhouden met betrekking tot allerlei bosuitbreidingsprojecten, stadsbossen, regionale bossen is eigenlijk vrij simpel geworden in deze legislatuur. De strategie is iets bijgesteld. Het heeft geen zin om ertegen te zijn. Als de samenleving dit van kapitaal belang vindt en als men dat vertaalt in Ruimtelijke Uitvoeringsplannen, dan kun je er niet tegen zijn.

Maar dan moet je wel zorgen dat er goede randvoorwaarden geformuleerd worden en dan moet er wel consequent omgegaan worden met diegenen die op een vergunde manier hun boterham verdienen in de landbouw of de sierteelt vandaag. Dan moet je die mensen duidelijk maken dat we vanuit de samenleving andere prioriteiten hebben, dat we gaan onteigenen aan de economische waarde van vandaag en dat we hen de mogelijkheid bieden om te herlokalisieren op een andere plaats. Dat is de huidige strategie. Ook de bestaande glastuinbouwbedrijven moet men kunnen laten vernieuwen en de normale expansie laten geven, maar als het over nieuwe bedrijven gaat dan kan ik mij voorstellen dat een aantal gemeentebesturen dit geen prioriteit meer vinden. Men moet naar andere zones gaan en daarvoor hebben we een goed voorbeeld aan Nederland.

Over mestverwerking heb ik al een en ander gezegd.

De proefcentra.

Er zijn sinds enkele jaren goede afspraken tussen de proefcentra en de Vlaamse provincies. We respecteren mekaars specialiteiten, vandaar dat sierteelt een kernopdracht is voor Oost-Vlaanderen en fruitteelt voor Limburg. Voor de groenteteelt hebben we duidelijk afgesproken geen dubbelproeven te maken. Het is trouwens zo dat er op dit moment een grondige doorlichting gebeurt vanuit Vlaanderen. Ik denk dat dat wijs was. Die bevoegdheid is volledig overgekomen van het federale niveau naar het Vlaamse niveau. Vlaanderen zal zijn richting duidelijk bepalen na een doorlichting van alles wat er vandaag gebeurt rond onderzoek met betrekking tot land- en tuinbouw in Vlaanderen, zowel de universiteiten, de centra voor landbouwkundig onderzoek, als de proefcentra en de proeftuinen.

Ik denk dat we daarrond een goede nota gemaakt hebben mét onze proefcentra en onze proeftuinen. We zijn er in geslaagd om tijdig de gevraagde informatie beschikbaar te stellen. Andere sectoren hebben dat minder efficiënt en minder snel kunnen doen. We denken dat we positief mogen zijn in de verwachtingen naar het eindresultaat, maar we wachten af. Het zal dus het moment zijn om in de loop van 2003 een eventuele nieuwe of bijgestelde positionering in te nemen, ook wat de financiering betreft van die centra. We moeten dat goed in ons achterhoofd houden. Inmiddels zijn al die proefcentra ook bezig met een GEP-accreditatie, the good experimental practice zoals dat nu allemaal noemt. Zo leert ge ook nog wat Engels.

Erfbeplanting is iets dat we van oudsher doen, u weet dat.

Water.

Ik denk dat we in de sierteeltsector de mooiste voorbeelden vinden. Dat is ook de filosofie van de proefcentra : we moeten eigenlijk de komende eisen van de samenleving proberen op voorhand te kennen. Dat is zoals modespecialisten : ze moeten ook proberen de modetrends op voorhand te ontdekken. Wij moeten dat ook doen.

Wel, het telen met gesloten watersystemen hebben we eerst in onze proefcentra uitgetest en zijn vandaag een quasi verplichting geworden in de sector. We waren er op tijd bij, ook met de kleinschalige waterzuivering.

Dat televisieprogramma van Limburg is mooi. Ik heb het twee keer gezien. Mijn schoonbroer is een Limburger en heeft het mij eens op video getoond. Het programma heet : "Wakker op den akker". Dat klinkt goed hé ? Ik weet niet of uw provincieraad daar geld voor heeft, maar het is een mooi ideetje, we zullen het in de gaten houden. Wekelijks komt "Wakker op den akker" op de buis - dat is nog wat anders dan bij cultuur, Jean-Pierre - en naar het schijnt wordt het gemaakt door alle Limburgers, maar dat is misschien een punt voor later. Het is een goed idee. Ik had er nog niet aan gedacht om dat in de begrotingsbesprekingen te brengen.

Ik denk dat ik hiermee Geert De Roo zo goed als mogelijk van antwoord heb gediend.

Vanaf nu kan ik wat sneller gaan, want Mevrouw Jansegers, een aantal elementen die u aanraakt, zijn eigenlijk al aan bod gekomen.

U hebt nog een aantal heel precieze vragen. Er zijn inderdaad op dit moment een 26-tal gemeenten geselecteerd waar een erosieprobleem is. U zult er mij van ontslaan die lijst op te lezen, maar ze zitten vooral in het zuidoosten van onze provincie en eigenlijk begint het in Zottegem, over het Oudenaardse, Maarkedal, naar Geraardsbergen toe. Ik denk dat collega De Padt dit probleem heel goed kent vanuit zijn andere functie.

We hebben daar vroeger de eerste projecten gedemonstreerd. We hebben getoond aan boeren dat je iets kunt doen aan de erosieproblematiek door een ander systeem van telen, inzaaien. We mogen echter geen individuele betoelagingen meer geven. Dat kan niet meer. We mogen sensibiliseren en samen met openbare besturen demonstratieprojecten opzetten, maar intern werd de afspraak gemaakt - onder meer rekening houdend met het milieubeleidsplan - dat dat eerder daar zit. Mij kan het niet schelen of er nu 10 000 BEF meer of minder op de begroting landbouw staat. We besturen deze provincie als een college, dus we hebben geen individuele bevoegdheden, het zijn allemaal collegiale bevoegdheden. Mij interesseert vooral dat het gebeurt en dat men het op het terrein ziet.

De erosiebestrijdingsplannen worden op de dienst Land- en tuinbouw opgesteld. Elk van die 26 gemeenten - en eventueel ook andere gemeenten - kunnen op onze diensten beroep om een erosiebestrijdingsplan op te maken. Daar zullen we hen graag bij helpen en zij kunnen dus - als ze het milieucontract hebben ondertekend - instappen in ons project Erosie. Daar hangt een kostprijs aan vast, maar op die kostprijs komt een subsidie vanuit Vlaanderen. Onze dienst geeft vooral technische ondersteuning en sensibilisering.

Daarnaast werken we met de universiteit Gent aan twee projecten rond erosiebestrijding.

Het eerste project : "Wat is erosie, wat zijn de oorzaken, welke maatregelen kunnen we nemen ?" Er zullen een aantal proefvelden aangelegd worden. Bedoeling is wetenschappelijk gefundeerd tonen dat in diverse situaties iets kan gedaan worden tegen erosie.

Een tweede project is de inventarisatie van erosiegevoelige percelen. Daaruit blijkt dat vooral in het stroombedden van de Markebeek en de Zwalm veel erosie is. Daar zijn momenteel die 26 gemeenten geselecteerd. Tot hier wat de erosiebestrijding betreft.

Studie Landelijk Gebied was een vraag van collega Jansegers en van collega Van Duyse.

Er zijn al een heleboel gemeenten - 13 om precies te zijn - die hun studie gratis gekregen hebben. We vragen er niets voor, dat is service aan de gemeenten. De studie wordt trouwens hier gemaakt, we doen daarvoor geen beroep op externe studiebureaus. Recent is vanuit de dienst Land- en tuinbouw wel de vraag gekomen of we toch niet naar buiten moeten met een aantal dingen, want er zijn nu vijf studies in opmaak° - dat zou het totaal op 18 brengen - en er zijn zeven aanvragen waarop we nog niet hebben kunnen antwoorden.

DEBATTEN

Houdt men rekening met de resultaten daarvan ? Ik weet het niet. Dat behoort tot de autonomie van de gemeenten. Wij vertalen de gegevens die we hebben voor onze provincie concreet naar het gemeentelijk vlak, zetten daarbij een vork open en zeggen : "Je kunt je parameters aanpassen, je kunt ze breder of scherper stellen en dan kom je uiteraard tot andere resultaten, maar dat is de verantwoordelijkheid van de gemeente". De tijd dat we de gemeenten bij de hand namen en zeiden hoe ze de zaak moesten aanpakken, is voorbij. Zij kunnen alternatieven bieden.

Wat we wel vaststellen is dat die studie een belangrijk instrument is om de discussie over het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan en de invulling van het luik Landbouw op een vrij objectieve manier op gang te brengen. Ook dat is al belangrijk. Weten is meten, kennis is macht. Als je discussieert over ruimtelijke ordening op basis van objectiveerbare gegevens, dan denk ik dat je op een veel zinnvoller en zindelijker manier kunt discussiëren dan wanneer je dat alleen vanuit emotionele overwegingen doet. Voor ons is het ook een interessante gespreksbasis om bijvoorbeeld in het kader van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan te gaan spreken over zoekzones voor glastuinbouw. Er zijn zones die zich daar beter toe lenen in het landelijk gebied dan andere zones.

Nu kom ik bij mevrouw Van Duyse terecht.
Studie Landelijk Gebied.

We verplichten de gemeenten niet om rekening te houden met de bevindingen van de studies, we bieden hen wel de feiten en het materiaal aan, ook het kaartmateriaal. Meestal is dat een publieke voorstelling, samen met het schepencollege, soms is dat iets ruimer qua uitnodigingen. Op die manier weten in elk geval een hoop mensen dat die gegevens beschikbaar zijn en het is de verantwoordelijkheid van de gemeente om er al dan niet mee om te gaan.

Ook de sector zelf is actief betrokken, maar als we de vertaling doen naar de gemeenten - we hebben dat ook zo gedaan voor Lokeren - dan is er ook altijd veldbezoek. Men gaat het terrein op met de verantwoordelijke schepen, met de verantwoordelijke ambtenaren, men contacteert een aantal landbouwers ter plaatse om die koele cijfers wat meer draagkracht te geven door toetsing aan de situatie op het terrein en ook eens te bekijken als je keuzes moet maken, hoeveel bedrijven zullen een opvolging hebben, welke komen vrij ? Ook dat is een interessant element in de discussie.

Mevrouw Van Duyse, plattelandsontwikkeling.

We hebben, denk ik, al twee maal een interessante commissievergadering gewijd aan plattelandsontwikkeling. Het is een belangrijke uitdaging voor de toekomst. Wij zitten in het kerntakendebat met nog een discussiepunt : wordt dit binnen de provincie een zaak voor landbouw of een zaak voor milieu en natuur ? Die discussie is nog hangende.

De vijf provinciale strategische ontwikkelingsplannen zullen aan elkaar moeten geweven worden. Neem mij niet kwalijk dat ik u vandaag niet de volledige stand van zaken ga geven over het Vlaamse Programma voor Plattelandsontwikkeling, maar we hebben in de commissie Landbouw al de afspraak gemaakt dat we daar nog uitvoerig op terugkomen tijdens een volgende zitting. We hebben in Vlaanderen al wat geld verloren omdat men wat traag was met het indienen van de programma's. Die zaak is spijtig genoeg gebeurd, maar laat ons wat dat betreft geen oude koeien uit de gracht halen, we zitten nu in het landbouwdebat. Ondertussen is wel alles ingediend bij Europa. De échte Vlaamse beleidsnota, geactualiseerd, is er nog niet. Ik hoop dat we die snel krijgen.

Ik zie geen cofinanciering op de begrotingsteksten 2003. Er zitten mensen in de raad die beter geplaatst zijn om dat op te volgen dan ikzelf. Ik hoop dat het ervan komt, wij hebben in elk geval het nodige gedaan. In onze begroting zijn voldoende middelen voorzien om wat wij als cofinanciering zouden moeten dragen - 19.5 % van de totaliteit in Vlaanderen voor de cofinanciering provincies - te kunnen uitvoeren indien nodig.

Onze Oost-Vlaamse visietekst, "Buitengoed, Goed buiten" is in deze raad goedgekeurd en ook ingediend bij de Vlaamse overheid. Wij hebben 10 door Vlaanderen goedgekeurde projecten waarvoor ook de middelen werden voorzien :

- onderhoudswerken aan waardevolle, niet-beschermde gebouwen ;
- uitbouwen van een levend erfgoedpark ;
- aanbrengen signalisatie op fietspaden ;
- stoere wezen uit de lang vervlogen tijd bewaarde mottekastelen;
- de Boerekreek ;
- erfbeplantingsacties ;
- aanleg van bufferbekkens op de Molenbeek in Goefferinge, Collega De Padt ;
- levend platteland met het plattelandscentrum ;
- vormingsinitiatief "Over de muur" : museumconsulentschap in het platteland
- reductie van fytoproducten naar oppervlaktewater.

Dat zijn onze verwachtingen voor de projecten 2003. Men heeft tot 15 september 2003 tijd om projecten in te dienen voor 2003. De toetsing zal gebeuren aan de hand van de visietekst die hier goedgekeurd is. Ze wordt breed verspreid en daar waar mogelijk vragen we aan de openbare besturen en aan geïnteresseerde groepen uit het middenveld om projecten in te dienen. We krijgen daar trouwens ook nogal wat vragen rond in het kader van ons Landbouwkloket. Vanuit de openbare besturen worden daar ook nogal wat vragen over gesteld, want ook die weten nog niet altijd goed wat mogelijk en haalbaar is. Wat andere gebiedsgerichte programma's betreft - collega De Buck heeft er al een paar keer naar verwezen toen hij het inderdaad over de Interregprojecten had - er is Leader+, waar het Meetjesland kandidaat is, en Interreg en er is nog altijd - voor de tijd dat het nog duurt - 5b, phasing out. Het spreekt vanzelf dat we die dingen allemaal moeten proberen op een lijn te krijgen. Ik weet dat mijn antwoord onvolledig is, maar we zijn gaarne bereid daar op een commissievergadering opnieuw over tussen te komen en u van de actuele stand van zaken op de hoogte te houden.

We eindigen eigenlijk schoon : de verbrede taakstellingen voor land- en tuinbouw, een vraag van mevrouw De Gussem. Zorgen voor zorgboerderijen.

Het is mooi dat men dat opnieuw ontdekt heeft. Bij alle therapeutische gemeenschappen van oudsher waren boerderijen. Bij alle psychiatrische instellingen, bij nogal wat gevangnissen waren boerderijen. Verbeteringsscholen waren boerderijen. Dat heeft altijd een therapeutisch effect gehad en men heeft dat opnieuw ontdekt. Kijk naar heel veel projecten waar ex-gedetineerden bij betrokken zijn, waar druggebruikers bij betrokken zijn. Men heeft de landbouw opnieuw ontdekt, maar in plaats van overal nieuwe boerderijen te stichten - hetgeen vandaag niet meer simpel is - heeft men nu ook ontdekt dat het interessant kan zijn om met de bestaande boerderijen en boeren afspraken te maken. Mijn schoonvader was een kleine polderboer en die heeft tot hij trouwde op de boerderij ex-gedetineerden en psychiatrische patiënten gezien om er te werken. Dat was toen zo en dat was normaal. Er bestond een vergoedingsregeling voor en er stond een controlesysteem op. Dit is vandaag ook in het nieuws gekomen.

Hebben wij daar al veel voor gedaan ? Neen. We hebben die initiatieven in het kader van ons huidig subsidiëringssysteem wél al een paar keer gesubsidieerd. We hebben daar niet een immense hoeveelheid middelen voor en misschien moet ik mij in het kader van een geïntegreerde aanpak eens tot mijn collega voor sociale zaken wenden om te bekijken of daar iets meer mogelijk is.

Het is in ieder geval de bedoeling om vooral jongeren te leren geleidelijk aan weer hun eigen leven in handen te nemen en ze zo zelfstandig mogelijk te maken waardoor ze opnieuw alleen kunnen wonen of samenwonen met anderen en de verantwoordelijkheid nemen over hun eigen leven. Om dit doel te bereiken lanceren we nieuwe projecten waarbij jongeren werken en verblijven op een landbouw-boerderij-zorgbedrijf. In ons provinciaal subsidiereglement voor projecten "duurzame ontwikkeling in de land- en tuinbouw" is er ruimte voorzien, weliswaar niet veel, maar het spreekt vanzelf dat als u graag een initiatief zou nemen en zou aandringen om die kredieten te verhogen, ik gaarne met uw steun daarover met mijn collega's zal onderhandelen.

Conclusie : mooi initiatief, maatschappelijk interessant initiatief, positief voor de samenleving én voor de landbouw, een heel schoon voorbeeld van verbrede landbouw. Misschien moeten we wat meer doen in de toekomst en niet alleen vanuit de begroting landbouw, we zullen misschien ook een beroep moeten doen op onze collega's.

DEBATTEN

Bij wijze van slot, Dames en Heren, wil ik eindigen met een citaat van minister Vlerick indertijd - professor Vlerick was het, hij was toen geen minister : "Ondernemen is nooit af, zich aanpassen aan de voortdurende verandering is een permanente opdracht voor elke bedrijfsleider".

Wel, Dames en Heren, dat geldt ook voor land- en tuinbouw. We zien in de voorbije jaren dat men vanuit die sector veel inspanningen gedaan heeft met steun van de overheid. Dit mag ook eens gezegd worden : de sector Land- en tuinbouw wordt op diverse vlakken goed ondersteund door de overheid, zowel door de federale overheid, als vandaag de Vlaamse overheid, als de provincies van oudsher. Je moet maar eens kijken naar de provincieraadsverslagen van vóór de Tweede Wereldoorlog. Als er over iets gepraat werd, was het wel de landbouw : over de veeziektenbestrijding, de rundsveeteelt en wat weet ik allemaal meer. Mooi, geestig, interessant, je moet dat eens doen.

Wel, ook vanuit de provincie willen we verder ons best doen om in dat voortdurend aanpassings- en veranderingsproces de sector terzijde te staan, rekening houdend met de nieuwe maatschappelijke eisen, met aandacht voor de economische, ecologische en sociale aspecten voor het landbouwbedrijf. Daarbij zien we de sector als een duurzame producent van kwaliteitsvolle producten met garanties voor de volksgezondheid en met in ons achterhoofd twee strategische doelstellingen voor de sector - en we vergeten dat dikwijls - : voedselveiligheid en voedselzekerheid. De voedselveiligheid is actueel tegenwoordig. In een samenleving waar geen enkel risico meer mag gelopen worden, zeker niet voor de landbouwers, is dat van kapitaal belang. Ook de voedselzekerheid is heel belangrijk. Wij vinden het hier op dat klein stukje in het Westen, in Vlaanderen, zo evident dat wij over die strategische opdracht voedselzekerheid eigenlijk niet meer spreken en niet meer nadenken. En ik weet wel dat we technisch perfect in staat zijn om in Vlaanderen alle boeren naar huis te sturen en te herscholen. We hebben geld genoeg om ons voedsel van elders te halen, we zullen dat misschien zelfs aan dezelfde kostprijs kunnen, maar dan hebben we geen enkele voedselzekerheid meer en dan zal er ook een groot stuk biodiversiteit verdwijnen en ook daar spreekt men toch zo graag over.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's; ik denk dat ik mijn best gedaan heb om in een notedop te antwoorden op de zes interessante tussenkomsten van de collega's.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Toen u begon te spreken, sprak de eerste ondervoorzitter, Paul Beeckman, de hoop uit dat we binnen het schema zouden blijven. Hij zegt dat altijd en ik ook op het moment dat er een gedeputeerde gaat spreken. Straks is onderwijs aan de orde.

Zijn er nog mensen die het woord vragen ? Ik denk dat het debat wel afgelijnd is door de gedeputeerde én door de verschillende zeer interessante tussenkomsten van de collega's Mendonck, De Roo, Jansegers, Van Duyse en De Gussem. Is er nog iemand die het woord vraagt ? Niemand ? Dan gaan we naar het onderwijsdebat. Ik stel voor om in elk geval de artikelsgewijze bespreking te bekijken en dan te zien wanneer de gedeputeerde zal antwoorden. Misschien morgen.

Het cultuurdebat is in elk geval morgen.

Het onderwijsdebat

De heer voorzitter

De eerste tussenkomst is voorbehouden voor de heer Marginet. Hij heeft het woord.

Ik had afgesproken met de heer Marginet dat, behoudens zijn tussenkomst in cultuur, waar hij per sé graag zelf zou spreken, zijn fractieleider hem zou vervangen. We zullen dan wel zien. Mijnheer Van Vooren, u hebt het woord.

De heer Van Vooren

Ik dacht dat hij zelf graag zijn tussenkomsten had gehouden. Zo heeft hij het me gezegd. Misschien op het einde van de zitting.

De heer voorzitter

We zullen zien waar we landen. Hij had het mij vooral gevraagd voor zijn tussenkomst in de cultuur, het Festival. We zullen zien waar we op het einde van de zitting komen. Maar u houdt zich ook desgevallend gereed, want ik heb me alleen verbonden voor de tussenkomst cultuur.

P. 132 E.V. : TUSSENKOMST BETREFFENDE DE RECENTE ONTWIKKELINGEN IN HET ONDERWIJS IN HET ALGEMEEN EN IN HET PROVINCIAAL ONDERWIJS IN HET BIJZONDER**De heer Lootens**

Voorzitter, Collega's,

Eerst en vooral, deze tussenkomst is geënt op het debat in de 6e commissie van een maand geleden. Het was een zeer goed debat, een zeer goede vergadering, er werden vele zaken uit het onderwijs besproken en er werd ook veel over het beleid gesproken. Daarom heb ik mij voorgenomen om een viertal punten uit die commissie vandaag te bespreken.

Ten tweede, zoals de andere socialistische sprekers in dit debat ben ik ook een leek, ik ben geen schoolfreak, ik ben geen leraar, ik ben wél geïnteresseerd in het onderwijs en dat maakt iemand natuurlijk wel meer ondeskundig, maar belet hem niet erover te spreken. Iedereen heeft een mening daarover. Het onderwijs is zodanig belangrijk dat het iedereen aanbelangt : de kinderen, de leraren natuurlijk en de ouders. Eerst de kinderen, dan de leraars, want een school met kinderen zonder leraars is ondenkbaar. Een school zonder ouders is wel denkbaar. De meesten onder ons zijn naar zulke scholen geweest. Ik zal daar niet verder op ingaan. De tijd is wat hij is.

Het gaat goed met het provinciaal onderwijs in Oost-Vlaanderen. De recente leerlingengegevens bewijzen dit : 3769 leerlingen op 1 september 2002. Dit betekent terug een stijging ten opzichte van het vorige jaar : 3728 leerlingen op 1 september 2001. In Vlaanderen is het debat over de toekomst van het onderwijs zeer levendig vandaag. Het provinciaal onderwijs staat midden in dat debat. Bovendien hebben de diverse onderwijsontwikkelingen hun invloed op de toekomst van het provinciaal onderwijs.

In mijn algemene tussenkomst heb ik gezegd dat er rust moet komen, er moet standvastigheid komen, men moet weten waar men mee bezig is in het onderwijs, men mag niet voortdurend het geweer van schouder veranderen.

Anderzijds is natuurlijk het debat reeds op gang getrokken. Ik zie onder andere dat mijnheer Gybels na mij ook een zeer actueel onderwerp over het onderwijs zal behandelen. Ik vind dat goed. Het schoolpact is bijna 45 jaar oud en de tijden zijn sedertdien zeer veel veranderd. De architecten van toen zijn allemaal dood en dus is het goed dat het debat weer aangezwengeld wordt op alle niveaus waar onderwijs kan besproken worden : in de gemeenten, in de Vlaamse Raad, niet meer in de Kamer, en ook in de provincie. Wij die zelf ook onderwijs inrichten, kunnen hier spreken en moeten ook spreken over het onderwijs. Dit is geen cenakel, dit is een arena, hier kan men spreken. Ook in de Vlaamse Raad is dit nodig. Het schoolpact waarover we spraken is natuurlijk niet onbelangrijk. Pact komt van pax, van vrede. Er moet een zekere vrede zijn in het onderwijs, het is te belangrijk.

Ik behandel vier onderwerpen.

Natuurlijk kan ik naar het kabinet gaan van mijnheer Verleyen of van mijnheer De Buck, die ook een onderwijsdeskundige is, en zo een antwoord krijgen op mijn vragen, maar daar gaat het niet over. Het gaat over het brengen van de thematiek in dit halfrond, want ook voor ons, vind ik, is het onderwijs zeer belangrijk. In hun kabinet zal het gesprek enkel tussen hen en mij gevoerd worden en het gaat hier natuurlijk ook over het openbare debat waarbij anderen ook de kans krijgen om mee te debatteren.

DEBATTEN

ICT en onderwijsvernieuwing.

Van dit onderwerp ken ik niet zodanig veel, maar ik stel de vraag omdat ze ook in de commissie werd gesteld. De impact van ICT - informatie- en communicatietechnologie in het Nederlands - op onze maatschappij is groot. ICT-geletterdheid, en ik bezit er niet veel van, is vandaag een noodzakelijke basisvaardigheid.

Voor het onderwijs levert dit mijns inziens twee belangrijke uitdagingen :

1. de leerlingen de nodige ICT-vaardigheden aanleren om werk te vinden in de kennismaatschappij. Dit werd ook gesteld in de commissie ;
2. de integratie van ICT in de dagdagelijkse onderwijspraktijk en in het leerproces.

Mijn vraag is : is het provinciaal onderwijs voldoende voorbereid op deze evolutie ? Beschikt het provinciaal onderwijs over de nodige ICT-infrastructuur en uitrusting ? Zijn de leraren in het provinciaal onderwijs voldoende voorbereid om ICT te integreren in de onderwijspraktijk ?

Om de coördinatie rond het gebruik van ICT-middelen efficiënter te organiseren, krijgen de scholen extra personeel van de Vlaamse gemeenschap. Wat betekent dit concreet voor het provinciaal onderwijs in Oost-Vlaanderen ?

Gelijke kansen.

Dit is een tweede, niet onbelangrijk onderwerp dat een beetje in lijn is met mijn algemene tussenkomst van vorige week. Het realiseren van meer gelijke kansen voor iedereen is essentieel voor de waarborgen van een kwaliteitsvol onderwijs. Het onderwijs moet ervoor zorgen dat kansarmen en kansrijken met hetzelfde opleidingsniveau over gelijke startkansen beschikken in de samenleving. De provincie heeft als inrichtende macht een traditie op het vlak van sociale toegankelijkheid van haar scholen. Ik denk aan de sociale tegemoetkoming voor kansarme leerlingen.

Mijn vraag gaat over het recent gestemde onderwijsdecreet voor gelijke kansen. Welke impact heeft het decreet op het provinciaal onderwijs ?

Democratisch onderwijs.

Het organiseren van democratisch onderwijs gaat verder dan het financiële en materiële democratiseren van het onderwijs. De provinciale scholen streven daarom terecht, in het kader van het pedagogisch project, naar een maximale ontplooiing van alle leerlingen vanuit het mensenrechtenperspectief waarbij democratie, solidariteit, emancipatie en duurzame ontwikkeling kernbegrippen vormen. Mijnheer Van Autreve, u herkent dat, want het is van u dat ik het afgeschreven heb.

Gelach

Deze waarden en normen zijn medebepalend voor de kwaliteitsbeoordeling door de ouders. Staan er specifieke initiatieven in het vooruitzicht om dit aspect van het provinciaal onderwijs te versterken en om de inspanningen hieromtrent beter bekend te maken ?

Netoverschrijdende samenwerking.

Op het vlak van netoverschrijdende samenwerking heeft het provinciaal onderwijs de laatste jaren veel vooruitgang geboekt :

1. de oprichting van scholengemeenschappen met het gemeenschapsonderwijs ;
2. een samenwerkingsovereenkomst inzake volwassenonderwijs ;
3. recent nog, een samenwerkingsprotocol "Open school" met de stad Gent en het gemeenschapsonderwijs.

In het Vlaamse onderwijsdebat heeft men het over de ontvoogding of zelfs de afschaffing van de onderwijskoepels en over het verminderde belang van de inrichtende machten.

In welke richting ontwikkelt zich het provinciaal onderwijs in dat debat ? Welke mogelijkheden zijn er nog om de netoverschrijdende samenwerking in Oost-Vlaanderen te versterken ?

Ik dank u allen zeer.

P. 132 E.V. : VRAGEN ROND KOSTELOOS ONDERWIJS

De heer Marc Gybels

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik ga mijn tussenkomst een beetje inkorten, want ik ben beginnen tellen en er zijn 82 wachtenden achter mij. Ik zal mij tot de essentie beperken.

De laatste tijd hoort men meer en meer stemmen opgaan om het onderwijs voor scholieren kosteloos te maken en, zonder twijfel, we hebben dat al gezien en gehoord, zal dat bij de komende verkiezingen een niet onbelangrijk onderwerp worden.

Ook in de beleidsnota van de eerste gedeputeerde lezen we dat het provinciaal onderwijs streeft naar écht gratis leerplichtonderwijs. Dat moet wellicht haalbaar zijn nu er toch meer middelen ter beschikking staan door het wegvallen van de kosten van het hoger onderwijs.

Daarom enkele informatieve vragen in verband met dit onderwerp.

1. Wat kost een leerling in het provinciaal onderwijs ?
2. Wat zou het de provincie kosten om het leerplichtonderwijs kosteloos te maken ?
3. Hoeveel ambten in het provinciaal onderwijs financieren wij zèlf en wat is daarvan de kostprijs ?
4. Enkele maanden geleden stelde minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten een studie voor in verband met de kostprijs van de onderscheiden netten. Hoe verhouden wij ons daarin tegen het officieel en het vrij onderwijs ?

Tot daar mijn vragen. Dank u voor uw aandacht.

ONDERWIJS - ALGEMENE ZAKEN**P. 136 : ONDERSTEUNING VAN HET FUNDAMENTEEL WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK : AANBEVELING NAAR DE BESTEDING VAN HET VOORZIENE BUDGET VAN 44 620 EUR****Mevrouw Bottequin-De Meyer**

Mijnheer de Voorzitter, Heren Gedeputeerden, Collega's,

U zal zich wellicht herinneren dat ik naar aanleiding van de begrotingsdebatten 2001 een pleidooi ter ondersteuning van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek gehouden. Ik heb toen een paar projecten voorgedragen.

Reeds een achttal jaar geleden heeft de provincie op vraag van oud-collega provincieraadslid professor Van Summere, een jaarlijks weerkerende subsidie van om en bij de 2 miljoen BEF ter ondersteuning van het wetenschappelijk onderzoek ingeschreven in haar begroting. Ook dit jaar heeft de provincie 44 620 EUR ingeschreven en ik citeer : "Ter ondersteuning van fundamenteel wetenschappelijk onderzoek".

Mijn pleidooi is derhalve overbodig. Ik zal dan ook kort zijn. De ingeschreven subsidie verheugt me bijzonder en dat om verschillende redenen :

- wetenschappelijk onderzoek draagt haar steentje bij tot de bescherming van het milieu.
Ik verwijs hier naar het project : remediatie van stortten via afdichten en bio-actieve schermen.
Zodoende zouden de contaminanten in baggerslib aanwezig niet uitlogen vanuit de stortsite naar het grondwater. Dit is een probleem dat de provincieraadsleden nauw aan het hart ligt : een middel om de burger te beschermen tegen intoxicatie ;
- wetenschappelijk onderzoek draagt eveneens haar steentje bij tot de verbetering van onze gezondheid en van de fysieke levenskwaliteit. De provincie steunde de follow-upstudie van de nierfunctie van kinderen met cytostatica (dit is het toedienen van kankerremmende middelen) ;
- wetenschappelijk onderzoek bevordert de werkgelegenheid, rechtstreeks en onrechtstreeks.

Graag zou ik van de gedeputeerde vernemen welk project van fundamenteel wetenschappelijk onderzoek met de ingeschreven subsidie van 44 620 EUR zou ondersteund worden. Ik dank u voor uw aandacht.

DEBATTEN

SECUNDAIR ONDERWIJS

P. 146 E.V. : TUSSENKOMST M.B.T. HET SECUNDAIR VOLWASSENENONDERWIJS

De heer De Dobbelaer

Voorzitter, Collega's,

Een belangrijk, doch onderschat deel van het provinciaal onderwijs bestaat uit volwassenenonderwijs. Met PCVO's verspreid over heel de provincie tracht het provinciebestuur tegemoet te komen aan een reële vraag in onze samenleving. Een razendsnel evoluerende maatschappij zoals diegene waarin wij leven, doet inderdaad bij vele volwassenen de behoefte ontstaan om hun in het verleden opgedane kennis te actualiseren, te verruimen of zelfs compleet te vernieuwen. Op zo'n moment biedt het provinciaal volwassenenonderwijs dikwijls de oplossing.

Is het niet zo, Collega's, dat in de beleidsnota van deze begroting klaar en duidelijk staat dat onze provinciale onderwijsinstellingen gericht zijn op de maximale ontplooiing van de persoonlijkheid en de talenten van alle cursisten, niet alleen gericht op een actief beroepsleven, maar evenzo om competenties te verwerven die hen toestaat in onze maatschappij optimaal te functioneren ?

Het is vanuit deze optiek dat het provinciaal volwassenenonderwijs zich niet alleen richt tot mensen die bijvoorbeeld via het tweedekansonderwijs alsnog hun diploma willen behalen en zo, vooral op de arbeidsmarkt, beter hun mannetje/vrouwtje willen staan.

Nee, ook brug- en andere gepensioneerden worden door het aanbod van het volwassenenonderwijs aangesproken. Dan gaat het niet alleen over taallessen, maar misschien nog meer over het informaticaonderricht. Het mag duidelijk zijn dat deze doelgroep zich niet gaat richten tot de arbeidsmarkt, maar via deze nieuwe uitdaging probeert aan te knopen bij onze hoogtechnologische maatschappij, al was het maar om hun kleinkinderen van weerwoord te kunnen dienen wanneer die beginnen uit te wijden over surfen, downloaden of Lara Croft.

De tendens waarbij men, begrijpelijkerwijs voornamelijk vanuit het bedrijfsleven, blijft aandringen op vooral arbeidsmarktgerichte opleidingen, verontrust mij evenwel. Een mens is meer dan een werkmier alleen en arbeid blijft niet adelen. Ik dring er dan ook bij de deputatie op aan om op de ingeslagen weg verder te gaan en erop toe te zien dat het provinciaal volwassenenonderwijs zijn multifunctionele visie op onderwijs blijft uitoefenen.

Dank u.

P. 168 : PROVINCIAAL TECHNISCH INSTITUUT ZOTTEGEM- TOEGESTANE SUBSIDIES : BOUW VAN EEN SPORTHAL. VRAGEN NAAR EEN STAND VAN ZAKEN EN NAAR DE MOGELIJKE SAMENSTELLING VAN DE BEHEERSTRUCTUUR VAN HET SPORTCOMPLEX

De heer De Loor

Voorzitter, Collega's,

Het PTI Zottegem (Provinciaal Technisch Instituut) is een school die vandaag gekenmerkt wordt door een grote dynamiek. De leden van de 6e commissie waren daarvan getuige eind vorig jaar in de loop van de maand oktober of november toen we er een bezoek brachten. Het aantal studenten overstijgt de laatste schooljaren opnieuw het aantal van 400.

Het is anders geweest.

Behoeftte aan accommodatie om onder andere de sportlessen te laten doorgaan is uiteraard ook navenant. De huidige voorzieningen zoals ze vandaag zijn, dekken al lang echter niet meer deze behoeften. Sinds een vijftal jaar heb ik ook het geluk lid te zijn van de participatieraad van het PTI en ook daar werd deze problematiek reeds verschillende keren aangekaart. Uitbreiding van de huidige infrastructuur echter lag niet voor de hand. Ook verbouwingswerken zijn niet meteen de meest aangewezen manier om aan deze behoeften tegemoet te komen. Bovendien is de bouw van een sporthal exclusief voor de school, eigenlijk irrealistisch.

Het kwam dan ook zeer goed uit dat de stad Zottegem met de idee speelde een nieuwe sporthal op te richten ter hoogte van het zwembadcomplex "De Bevegemse vijvers" en dus ook in de directe omgeving van het PTI te Bevegem. Ik kwam tot de aangename vaststelling dat de bestendige deputatie maximaal gebruik maakt van de opportuniteit die de stad Zottegem biedt. Dit is dus een voorbeeld van samenwerking met een lokaal bestuur.

Ik stel vast dat er nu ruim 750 000 EUR in de begroting voorzien wordt voor de oprichting van de sportinfrastructuur te Zottegem in de deelgemeente Bevegem. Het college van burgemeester en schepenen, zo kan ik lezen in de toelichting, zal optreden als bouwheer. Ik stel vast dat het dossier dus toch vandaag vaste vorm krijgt.

Ik zou graag van de bevoegde gedeputeerde vernemen wat precies de stand van zaken is van het dossier tot op vandaag en wat de rol zal zijn of wat de rol is geweest van de eigen provinciale technische dienst in dit dossier. En wat mij vooral interesseert is hoe de beheersstructuur van de sportaccommodatie er zal gaan uitzien temeer daar de Bevegemse vijvers en andere sportaccommodatie van de stad Zottegem vandaag beheerd worden door een vzw die jaren geleden om God weet welke reden werd opgericht. Deze vzw lag echter in het verleden zwaar onder vuur van zowel de toenmalige oppositie als sommige meerderheidspartijen. Ik stel echter vast dat vandaag het college van de stad Zottegem beslist heeft om deze beheersstructuur te continueren in de toekomst.

Ik denk dat collega Otte - maar hij is er niet - perfect zou kunnen inspelen op deze aankondiging. Ik herhaal nog eens dat het een goed voorbeeld is van samenwerking tussen het provinciaal bestuur en een lokale overheid in functie van de verbetering van de mogelijkheden voor de studenten van het provinciaal onderwijs.

Dank u.

De heer voorzitter

De verhoudingen tussen de stad Zottegem en het gemeentebestuur van Zottegem en de provincie zijn altijd optimaal geweest. Ik denk dan aan Pamzov, Velzeke, enz.

P. 186 : PROVINCIAAL CENTRUM VOOR VOLWASSENENONDERWIJS SCHELDELAND : VESTIGING BUGGENHOUT : PLEIDOOI VOOR EEN OPTIMAAL GEBRUIK VAN DE PC-KLASSEN DOOR DE VERSCHILLENDE SCHOLEN EN VERENIGINGEN

Mevrouw Bruggeman

Heren van de Deputatie, Collega's,

Toen ik het lijvige document van de begroting doornam, viel mijn oog op een specifiek item.

Logischerwijze wordt je aandacht getrokken door iets wat herkenbaar is, met name door iets wat in je eigen gemeente gebeurt. Ik las dat men in de Buggenhoutse afdeling van het Provinciaal Centrum voor Volwassenenonderwijs "Scheldeland", PC-klassen wil inrichten. Een niet onaardige som van 87 500 EUR wordt uitgetrokken om PC-klassen en een secretariaat uit te bouwen.

Tijdens het georganiseerde bezoek van de commissie Onderwijs in de maand april, hebben we kunnen vaststellen dat de school voornamelijk 's avonds werkt en ook op enkele wekdagen actief is.

Aangezien de Buggenhoutse afdeling in de gemeenteschool is gevestigd, kunnen daar enkel 's avonds lessen doorgaan.

Nu, vlakbij die afdeling in Buggenhout zijn provinciale scholen voor buitengewoon onderwijs gelegen. En daarom vroeg ik mij af of we de begrote middelen niet beter zouden kunnen laten renderen en zo het gebruik van de computer ter ondersteuning van het lesgebeuren mede zouden beklemtonen als een belangrijk didactisch hulpmiddel. De lagere en secundaire school voor buitengewoon onderwijs zijn op loopafstand gelegen van de gemeenteschool. Kunnen zij overdag geen gebruik maken van deze nieuw in te richten PC-klassen?

Eigenlijk zou ik deze situatie willen gebruiken om een ruimere vraag te stellen, een vraag die verder gaat dan "mijn achtertuin".

DEBATTEN

Waarom zou het gebruik van goed uitgeruste PC-klassen in alle provinciale scholen niet ten dienste kunnen gesteld worden van andere scholen? Ik denk daarbij aan zowel scholen van het eigen net, maar ook scholen van een ander net (en daarbij heb ik de samenwerkingsovereenkomst op het protocol in gedachte). Waarom kunnen zelfs niet bepaalde verenigingen deze computers gebruiken om hun leden wegwijs te maken in het "hele wijde web"? Bepaalde doelgroepen, zoals thuiswerkende ouders en bejaarden zijn dikwijls weinig vertrouwd met dit medium. Wij, als provincie, zouden een ondersteunende rol kunnen spelen voor deze waardevolle initiatieven.

Ik sluit met mijn pleidooi eigenlijk aan bij de tussenkomst van collega Hertog, die in de eerste zitting van het begrotingsdebat heeft gepleit voor "een open en toegankelijke informatie-maatschappij". Eigenlijk ook een beetje bij de tussenkomst daarnet van mijnheer Lootens. Ik vind dat er vanuit de provincie een stimulans moet komen door accommodatie ter beschikking te stellen aan zinvolle initiatieven die de kans bieden aan vele mensen om kennis te maken met het "wereldwijde web".

Tot slot wil ik naast deze vraag tot optimalisering van aangewende middelen, nog een bijkomende, praktische vraag stellen over "de lokalisering". Worden deze PC's nu in de gemeenteschool geïnstalleerd of worden deze PC-klassen geïntegreerd in de nog nieuw op te richten gebouwen ?

Dank u.

De heer voorzitter

En nu met de gracieuze toestemming van de fractieleider, de heer Marginet.

P. 132 E.V. : TUSSENKOMST I.V.M. DE INSPRAAK VAN LEERKRACHTEN IN HET PROVINCIAAL ONDERWIJS

De heer Van Vooren, namens de heer Marginet

Ik dank u voor uw begrip, Voorzitter.

Mijnheer de Gedeputeerde, Collega's,

"De school dient leerlingen voor te bereiden op een democratische maatschappij. Daarom is het essentieel de school als een oefening in democratie te aanschouwen. Het invoeren van een officiële vorm van leerlingenparticipatie is fundamenteel. In alle provinciale scholen voor secundair onderwijs is thans een leerlingenraad actief" staat er letterlijk in de algemene beleidsnota 2003. Prima. Geen probleem. En uit een enquête van een jongerenblad (MAKS!MAKS!) blijken méér leerlingen daarover tevreden te zijn dan ontevreden.

Maar hoe zit het met de inspraak van leerkrachten in ons provinciaal onderwijs ?

Uit een enquête van "Klasse" blijkt er algemeen gemor ... Liefst een op drie leerkrachten gaat geheel niet akkoord met de stelling dat hij of zij voldoende inspraak in het beleid van zijn of haar school krijgt.

Nochtans kan niemand eraan twijfelen dat ook de leerkrachten hun zeg moeten kunnen hebben in bijvoorbeeld hoe krachtig de nieuwe computers moeten zijn, hoe de begeleiding van kansarme leerlingen beter kan, hoe je de lokalen efficiënter inricht, hoe je spijbelaars aanpakt, enz.

Wordt hier vanuit het bestuur aandacht aan besteed ? Hoe ? In welke vorm ?

Of zijn de leerkrachten als kippen in een legbatterij : hoe luid ze ook kakelen, niemand luistert. Als ze maar op tijd hun ei leggen ...

Dank u.

De heer voorzitter

Professor Storme heeft in een recent spectaculair artikel in een juridisch tijdschrift weliswaar de juridische aspecten van de kippen onderstreept, maar men moet niet overdrijven, Fractieleader.

Ik stel vast dat alle tussenkomsten - en ik dank iedereen - zowel de heer Lootens als secretarissen Gybels en Bottequin-De Meyer als de heer De Dobbelaer, als quaestor De Loor, als mevrouw Bruggeman en zeer zeker ook de fractieleider die loco mijnheer Marginet heeft gesproken voor de uitzonderlijke bondigheid van de toespraken.

De gedeputeerde zal morgen om 14 00 uur antwoorden.

Ik heb nog een paar mededelingen voor we uit elkaar gaan.

1. Ik vind het zeer voorbeeldig dat er zeer korte tussenkomsten werden gehouden. Tegelijk bondig en toch inhoudelijk. Het bureau gaf het voorbeeld, ik zei het al, maar iedereen heeft het gedaan en ook de deputatie heeft daarin al wat het voortouw genomen.
2. Ik heb daarstraks al gezegd : geen ingeschreven tussenkomsten meer. Mijnheer de Fractie leider, u zult mij begrijpen, de tijd is voorbij, maar wie wil tussenkomen in het debat, komt breed tussen. Wij hebben nog morgen, woensdag 9 oktober. We vergaderen donderdag om 17 00 uur, maar dan ben ik er niet. Maandag, dinsdag, woensdag vergaderen we ook. Bureau lid Patrick Gillis merkte op dat wij er dankzij de Italiaanse president eigenlijk een dag bij kregen, want hij komt niet. We zullen hem betreuren. Sander Vercamer wou nog even als verantwoordelijke gedeputeerde voor dat soort representaties alles omdraaien en naar de week erna verplaatsen, maar we moeten hoe dan ook vergaderen. Ik bedoel : het banket gaat in elk geval door zoals het is, op donderdag 17 oktober. Morgen woensdag en donderdag vanaf 17 00 uur en - bereidt u erop voor dat we alles gaan invullen - maandag om 14 00 uur, dinsdag 15 oktober ook om 14 00 uur en ook woensdag om 14 00 uur als bijgevoegde vergadering. Patrick Gillis heeft gebeld met de president van Italië en die heeft geen bezwaar daartegen. Op donderdag 17 oktober het ganse scenario van de eindstemming, zoals ik heb gezegd.
3. Morgen om 13 30 uur leidt Paul Beeckman een rondgang in verband met de brandveiligheid, samen met de verantwoordelijke voor de ganse raad. Het is al gebeurd voor het bureau, de commissies, maar morgen is het voor de ganse raad. Ik zeg aan de fractie leiders : dit is niet belangrijk, behalve als het belangrijk wordt natuurlijk. Ik reken er dus op dat dit in orde komt, in samenwerking met mijnheer Bauwens en mevrouw Secelle. Akkoord ?

EINDE VAN DE ZITTING